

B.93'S MEDLEMSBLAD

NR. 4 NOVEMBER 2022

Næste blad
udkommer

15.
februar
2023

Deadline for
indlevering
af stof fredag

20.
januar
2023

Læs medlems-
bladet online
på b93.dk/
medlemsbladet

[facebook.com/
b1893](https://facebook.com/b1893)

MEDLEMSBLAD FOR B.93

NR. 4 – NOVEMBER 2022

Redaktionen af dette nummer
er afsluttet torsdag den 20. august 2022.

Boldklubben af 1893

Medlemsbladredaktionen
Ved Sporsløjfen 10
2100 København Ø

Chefredaktør

Mads Mazanti Jensen
Telefon: 2682 1493
antimaz@hotmail.com

Redaktionsmedlemmer

Fodboldafdelingen

Torben Klarskov (konsulent)
Telefon: 2337 9493
klarskov@b93.dk

Palle "Banks" Jørgensen
Telefon: 2348 1067
palle.banks@teliamail.dk

Christian Winther (billedredaktør)
Telefon: 2585 0595
cwin@mail.dk

Tennisafdelingen

Ledig

Redaktionen er samlet ansvarlig
over for klubbens ledelse.

Layout & Design

V18 - August Christensen

Læs medlemsbladet online på
b93.dk/medlemsbladet.

Næste blad udkommer
15. februar 2023.

Deadline for indlevering af stof
fredag den 20. januar 2023.

Annoncer

Jann Buchardt
Telefon: 9156 7612
jb@b93.dk

*Forsidebillede: Verdensmestrene
i fodbold for spillere over 75
Foto: Bent Andersen*

B.93's kontor

Gitte Arnskov (sekretær)
Telefon: 5374 1893
gitte@b93.dk

Jesper Nielsen (daglig leder)
jesper@b93.dk
2720 0230

Pernille Marcussen (klubchef)
pam@b93.dk
2620 1793

Kontorets åbningstider

mandag kl. 12-16
tirsdag kl. 12-18
torsdag kl. 12-17
fredag kl. 12-15

Banekontor

Telefon: 3924 1893

Restaurant

Anette & Giacomo Musumeci
Telefon: 3955 1322
Mobil: 2444 7919
kok@kokkenskougourmet.dk

Hjemmesideredaktion

Klaus B. Johansen
webmaster@b93.dk

Officielle hjemmesider

b93.dk
fodbold.b93.dk
b93prof.dk
b93-tennis.dk

Officiel facebookside

facebook.com/b1893

Tryk

Herrmann & Fischer
Se mere på hogf.dk

STØT UNGDOMSFODBOLDEN I B.93

Meld dig ind i Back-Op foreningen: klarskov@b93.dk
Betal 1.000 kr. til kontonummer 3001 4589374487

IN VANITAS VERITAS

af Mads Mazanti Jensen

Et af de mest bevægende stykker teaterpoesi, denne skribent har stødt på, hedder Komachi ved Seki Tempel. Det er et japansk no-spil med den sagnomspundne digter og skønhed, Ono no Komachi, som hovedperson. Vi møder ikke digteren på højden af sit liv – ung, overdådigt smuk, ombejlet af alt og alle, hyldet som meterlig kærlighedsdigter. Nej, no-spillet omhandler Ono no Komachi, som 99-årig. Ældet til ukendelighed opbyder hun sine sidste kræfter for at danse en sidste dans, synge en sidste sang ved Tanabata-festivalen – hvor kærligheden og poesien fejres.

Ælde og forfald trumfer – som bekendt – altid alt.

Dette blad er tilegnet klubbens ældre medlemmer. Dem, som der ikke er megen fremtid i. Men masser af nutid og fortid. Og det kan da være lige så godt.

Til dagligt gør vi meget ud af ungdommen i vores gamle klub. Med rette. Uden talentudvikling bliver klubben snarere afviklet end udviklet. Og endnu vigtigere: Uden tanke på fremtidens klubledere, hvem skal så tage over, når "den gamle garde" af klubledere takker af?

Men dyrkelsen af ungdommen hindrer ikke, at man også sender alderdommen en kærlig tanke. Tænk, hvor mange fantastiske halv- og helgamle drenge og piger, vi har i vores klub. Skulle nogen være i tvivl om det, så kom til en af De Gyldnes sammenkomster. Den næste er et julearrangement d. 16. december.

Og så er "de gamle" rent faktisk blevet verdensmestre. I august lykkedes det B.93 at vinde VM i fodbold for spillere over 75 år. Den slags giver ikke meget medieomtale. Hvem gider se på nogle gamle gubber tøffe rundt efter en bold? Jeg gider godt. Jeg synes, det er en præstation, der fortjener mindst lige så meget opmærksomhed som en guldmedalje til et ungdomshold. De ældre herrer blev da også hyldet som fortjent på Østerbro Stadion efter triumfen. Godt at vi selv kan hylde vores gamle helte.

Når man dyrker sport som gammel, er man sikker på at vinde. For selv om man ikke besejrer sin modstander, besejrer man dog forfaldet. For en stund. Alt er – som bekendt – en stakket frist.

Ovennævnte Ono no Komachi findes også afbildet i en serie tuschmalerier. På det første sidder hun gudesmuk i overdådige gevandter. På de følgende synker hun sammen for til sidst at gå helt i opløsning. På det sidste ses to knogler og et par fugle, der flyver bort i horisonten.

In vanitas veritas.

Holdet bag oprykningen
Foto: Fra Facebook-siden B.93 Tennis

DOBBELT OPRYKNING – OGSÅ TIL KVINDERNE

1. kvindesenior fulgte 1. herresenior op i Elitedivisionen udendørs

af Mads Mazanti Jensen

I september-nummeret af Medlemsbladet kunne jeg fortælle om 1. herresenior i tennis, som på imponerende vis udraderede al modstand i 1. division og dermed spillede sig op i Elitedivisionen udendørs. Dermed var en dobbelt oprykning en realitet for herrerne, da de tidligere på året også rykkede op i Elitedivisionen indendørs.

1. kvindesenior var også rykket op indendørs tidligere på året og kunne derved kopiere herrernes bedrift. Toppen i 1. division for kvinder var imidlertid betydeligt tættere end hos herrerne. To stærke hold, Birkerød og Rødovre, var hårde nødder at knække for kvinderne.

93erne lagde ud med suveræne sejre over Vedbæk, Arbejdernes Tennis Klub og Øresund.

Men så fulgte et knebent nederlag på 3-4 til konkurrenterne Rødovre. I en meget jævnbyrdig holdkamp endte doublen Anna Rasmussen og Sofie Vogel Bjerregaard

med at tabe den afgørende kamp 8-10 i det sidste sæts match-tiebreak. I den meget tætte topstrid var dét nederlag en slem bet for 93erne.

Dog ikke værre end at kvinderne hurtigt kom tilbage på sporet igen. Et ellers ganske fornuftigt Øresund-hold blev slået med hele 6-0. Den sejr blev fulgt op af yderligere to lige så suveræne sejre: 6-0 over henholdsvis Kløvermarken og Roskilde.

Dermed var der lagt op til en vaskeægte finale mod hidtil ubesejrede Birkerød på udebane i sidste spillerunde. B.93 var pis-ket til sejr for at opnå den oprykningsgivende førsteplads.

Men 93erne rystede ikke på hånden. Med en suveræn 6-0-sejr nedlagde de topholdet i egen hule og kronede dermed en flot sæson med at gentage herrernes imponerende bedrift: Oprykning til Elitedivisionen både indendørs og udendørs.

Bag den knusende sejr i den afgørende kamp ligger dog også det faktum, at Birkerød måtte undvære deres store profiler Karen Barritza (tidligere landsholdsspiller og danmarksmester), Olga Helmi (rangeret nummer tre på den danske seniorrangliste) og Sarafina Olivia Hansen (rangeret nummer syv på U18-ranglisten). I to af de seks kampe vandt B.93 ligefrem på *walk-over*.

Men det skal nu ikke forklejne 93-kvindernes præstation. For selv om Birkerød har et frygtindgydende hold, når de stiller i stærkeste opstilling, vidnede den afgørende holdkamp om, at B.93 – når alt kom til alt – havde den bredeste trup.

Selv om kvinderne – ligesom herrerne – var blevet væsentligt forstærket med udenlandske spillere, var det bemærkelsesværdigt, at den bedste kampstatistik set over en hel sæson tilhørte de "hjemlige" spillere: Anna Rasmussen (12 sejre og 2 nederlag), Sofie Vogel Bjerringgaard (11-2) og Caroline Piculell (9-1). Vist bi-

drog udlændingene også væsentligt til oprykningen, for eksempel havde Romy Kölzer en kampstatistik på 7-0, mens Nicoli Attili Perreira præsterede seks sejre ud af seks mulige. Men glædeligt at "vore egne" formåede at trække så stor en del af læsset, selv om udlændingene utvivlsomt bidrog afgørende ved at hæve det spillemæssige niveau og sikre den i sidste ende afgørende bredde i truppen.

(Se resultater og statistik på dtf.tournamentsoftware.com).

Hvor bliver det spændende at følge kvinderne – og herrerne – i den kommende sæson. Den gamle storklub B.93 er tilbage, hvor den hører til: Med førstehold i Elitedivisionen for både herrer og damer – indendørs og udendørs.

Herunder følger damernes kampprogram for indendørssæsonen. Vær velkommen til mange spændende holdkampe på højeste nationale niveau.

2022 2023

UDE	UDE	HJEMME	HJEMME	HJEMME	UDE	HJEMME
						
29.10.2022	05.11.2022	19.11.2022	14.01.2023	28.01.2023	25.02.2023	04.03.2023

**ELITEDIVISIONEN
DAMER**

DET GRÅ GULD TOG GULD

+75-holdet blev verdensmestre

af Mads Mazanti Jensen

En VM-finale mellem B.93 og Roskilde? Jamen, jeg lyver ikke! D. 26. august mødte B.93 og et samlet Roskilde-hold (Roskilde ReOs) hinanden i finalen om verdensmesterskaberne i fodbold for spillere over 75 år. Det blev de modne 93ere, der trak sig sejrrigt ud af opgøret. Med en 5-3-sejr kunne B.93 kalde sig uofficielle verdensmestre.

Verdensmesterskaberne blev afholdt d. 24. til 26. august. Initiativtagerne var DBU Sjælland, Roskilde-egnens fodboldklubber og Roskilde Kommune. I alt 25 hold fra USA, Tyskland, England, Wales og Danmark deltog. Roskilde Idrætspark osede af rutine og godt humør.

Ud over det mesterskabsvindende +75-hold deltog B.93 også med et +70-hold. Bemærk også, at B.93 fik assistance fra nogle voksne herrer fra Brønshøj. På vinderholdet summede og stak Hvepsene Ivan Meldgaard og Kim Høgh Madsen.

I B.93 har vi ofte – med god grund – travlt med at fremhæve ungdommen. Verdensmesterskabet til "de gamle drenge" vidner om, at også klubbens ældre medlemmer er helt i top.

Se Bent Andersens fine billeder fra verdensmesterskaberne på www.youtube.com/watch?v=3Zi_DNYJ_HA

Verdensmestrene
Foto: Bent Andersen

Herrmann & Fischer

Grafisk kommunikation / Design og tryk

HVERDAGENS
HELTE

DESIGN, PRINT & TRYK

Herrmann & Fischer A/S • Fjeldhammervej 9 • 2610 Rødovre
44 84 36 66 • www.hogf.dk

MÅLET ER OPRYKNING

Et møde med cheftrener Kim Engstrøm

af Mads Mazanti Jensen

På trænerfronten bød sommeren på en dårlig og en god nyhed for B.93's 1. herresenior i fodbold. Den dårlige var, at den meget afholdte cheftrener Thomas Nørgaard forlod klubben til fordel for et job som assistenttræner i den tjekkiske storklub Sparta Prag. Den gode var, at afløseren, Kim Engstrøm, fik en decideret drømmestart på sit virke i klubben. Efter et knebent pokalnederlag og et uafgjort resultat i Skive ramte østerbroklubben med fynboen Engstrøm ved roret en stime på seks sejre i træk og strøg til tops i 2. division.

I B.93 har vi – som man også ser det i mange andre klubber – en vis tendens til at tillægge træneren altafgørende betydning for et hold. Går det holdet godt, er han et geni, går det skidt, formår han ikke at forløse holdets potentiale. Ofte er virkeligheden mere kompleks. Selvfølgelig er træneren en vigtig brik – men klubledelsen, den øvrige stab, publikums og spon-sorers opbakning og ikke mindst spillerne præstationer udgør lige så afgørende for-udsætninger for et holds succes eller fi-asko.

Når disse forbehold er taget: Selvfølgelig kan en god træner flytte et hold i den rig-tige retning. Og Kim Engstrøm viste for-bløffende hurtigt sine evner til at gøre et godt hold bedre.

Fyn-Vejle tur/retur

Engstrøm er et forholdsvis ubeskrevet blad som seniortræner. Men bestemt ikke som ungdomstræner og talentudvikler – en af kernekompetencerne i en talentfa-brik som B.93. Hans rødder er i den lille fynske klub Langeskov – mellem Nyborg og Odense – men han blev kendt som spiller for sin tid i den gamle odensestor-hed B1913. Da han begyndte sit virke som træner, var det i Langeskov og B1913, han gjorde sig sine første erfaringer uden for

Kim Engstrøm
Foto: Karim Bader

kridtstregene. Derpå tilbragte han seks et halvt år i Vejle Boldklub. Om den tur-bulente tid i talentfabrikken i Nørreskov en fortæller han selv:

-Jeg havde både U17 og U19 og var assi-stenttræner på førsteholdet over en peri-ode. Med otte forskellige cheftrener og fire forskellige sportschefer, tror jeg. Vi blev opsagt tre gange på de seks et halvt år, fordi klubben var ved at gå konkurs. I Vejle tror jeg, jeg prøvede alt. Et år blev vi sagt op d. 23. december, fordi vi havde et halvt års opsigelse, så klubben havde sikkerhed for, at hvis man ikke rykkede op, havde den afskediget alle folk. Men jeg var også i en klub, som virkelig var en fodboldklub. Et fantastisk miljø.

Hans tid i Vejle blev fulgt op af fem et halvt succesfulde år som U19-træner i OB, kronet med et dansk mesterskab i sæso-nen 19/20. Springet fra ungdomsfodbold til seniorfodbold tog han i januar, da han fik et tilbud fra en af Færøernes største klubber, HB Torshavn.

På eventyr i Nordatlanten

-Jeg havde været i akademiverdenen i tolv års tid og følte, at nu var det på tide at komme lidt i seniorverdenen. Jeg havde egentlig gået med et ønske om det og haft

nogle muligheder for det i de sidste to-tre år, men hvor det ikke havde været det rigtige. Jeg følte, at jeg var et godt sted.

-Men så opstod muligheden for at komme til Færøerne. Jeg havde godt nok to et halvt års kontrakt med OB, men de var villige for at give mig muligheden for at komme af sted. Jeg skrev tre års kontrakt med HB Torshavn. Og havde en forventning om, at jeg skulle op at bygge en spilllestil op. Det var en klub, der gerne ville bruge egne unge spillere og spille attraktiv fodbold. Men også havde en forventning om at spille med om mesterskabet. Og så blev jeg afskediget efter fire måneder. Vi nåede at spille ti turneringskampe, og vi tabte to af de kampe, men klubben mente, at vi var for langt fra nummer et. Tålmodigheden til at bygge tingene op og egentlig først toppe i år 2 var ikke rigtig til stede i klubben. Jeg vidste også godt inden, at de havde haft 24 trænere på 20 år, så historikken var også derefter. Men det var egentlig en spændende tid og fire måneder, jeg ikke ville have været foruden. Det har givet lidt ballast. Også det at stå fuldstændig på egne ben i et andet land.

Fra Færøerne til B.93

Efter afskeden fra Færøerne og Thomas Nørgaards afsked med B.93 var sportschef Martin Møller Jensen ikke sen til at række ud efter Engstrøm.

-Thomas' afsked med B.93 blev meldt ud en søndag, og så talte jeg med Martin om mandagen. Og to dage efter havde vi det første møde, Martin, Lars (Lüthjohan, bestyrelsesformand i Aps'et, red.) og jeg. Der var en rigtig god kemi og fælles værdier. Så gik det stærkt. Inden for en uges tid blev det afgjort, at det blev mig.

-Men du bor stadig i Odense?

-Jeg bor i Odense. Jeg kører frem og tilbage.

-Bliver du ikke vanvittig af at køre frem og tilbage?

*Tidligere cheftrener Thomas Nørgaard
Foto: Claus Vandborg*

- Nej, jeg synes faktisk, det er meget rart. Der er en fordel ved at sidde i bilen og reflektere over tingene og forberede sig lidt på træningen. Når jeg er herovre, lader jeg telefonen ringe, så når jeg kører hjem, taler jeg i telefon med dem, der har ringet eller foretager selv nogle opkald. Tiden går egentlig stærkt på vej hjem. Da jeg var i Vejle, kørte jeg en time frem og tilbage mellem Odense og Vejle. Nu har jeg det dobbelte. Men der er også noget praktisk i forhold til familien. Indtil videre har det fungeret meget godt med at køre frem og tilbage. Så det tænker jeg, at jeg kan blive ved med.

En klub, der emmer af fodbold og liv

-Hvad har været dit første indtryk af klubben?

-Det allerførste indtryk var den snak, jeg havde med Lars og Martin, som jo først og fremmest var en super snak. Vi klikkede med det samme i forhold til værdier og spillестil. Der er et hav af mennesker, som virkelig brænder for klubben og projektet B.93. Da kunne jeg for første gang

mærke, at det her ikke bare var en almindelig 2. divisionsklub, hvor man er tilfredse med at være på det niveau, men at man er i en klub med stolte traditioner og historie. Det emmer af fodbold og liv i denne her klub. Det er en sovende kæmpe, som ikke er helt, hvor den føler, den burde være. Det kunne jeg mærke fra dag 1.

Vi-følelse

-Hvordan ser du på den struktur, vi har i klubben? Vi fokuserer meget på ungdom, men på seniorplan skal man ned i serie 2 for at finde vores 2. herresenior. Nogle mener, at det er ligegyldigt, fordi U19-holdet i praksis fungerer som et slags reservehold for 1. senior, andre synes, det er et problem, at der er så stort et spring. Hvordan ser du på den problemstilling?

-Først og fremmest har man et super vel-fungerende akademi. Man er altid sikker på at kunne have egenudviklede spillere op gennem ungdomsrækkerne. Man ligger i et område, hvor der jo er et hav af muligheder i forhold til at tiltrække fodboldspillere. Så på den måde er man altid sikker på at have kvantitet. Nu skal vi bare have kvaliteten også.

-Når man når op på et vist niveau, er det altid vanskeligt at have et decideret 2. hold. For os i den professionelle afdeling handler det egentlig om at have så godt et samarbejde med amatørafdelingen som overhovedet muligt. Det handler om vi-følelsen. Førsteholdet er selvfølgelig klubbens flagskib udadtil. Men hvis vi ikke præsterer, smitter det også af ned ad. Og jo bedre vi kan præstere, jo bedre omtale giver det til hele klubben. Hver gang, vi vinder, er det for alle i klubbens skyld. Alle skal føle, at de er en kæmpe del af det. Så jeg forsøger i hvert fald i dagligdagen at sige, at der er en vi-følelse i B.93. Medlemmerne på U14s 4.hold er lige så vigtige som klubbens 1. senior. Den følelse er vigtig for klubben og for os alle sammen.

-Udfordringen er, at skellet ikke må blive for stort mellem den professionelle afde-

ling og foreningen. Men hvis man vil i 1. division, kan man ikke køre det på amatørbasis, fordi springet bliver for stort. Og der er det selvfølgelig vigtigt, at man lægger lag på i forhold til det. Men når førsteholdsspillerne går ud og træner eller er her i weekenderne, er det førsteholds-

Anfører Mikkel Mouritz
i front for 1. herresenior
Foto: Christian Midtgaard

spillerne, de yngste spillere gerne skulle se op til og komme på Østerbro Stadion for at se. Jo mere vi kan gøre det til en vi-klub, jo bedre er det. Så kommer der flere på stadion. Og jo bedre jeg opfører mig over for klubbens medlemmer, jo mere støtter de os. Det synes jeg er meget vigtigt. Og der har 1. holdet en forpligtelse til at være gode forbilleder.

Balancen mellem angreb og forsvar

-Hvis vi skal zoomer lidt ind på vores 1. senior: Du har talt om, at selv om B.93 skal have et offensivt udtryk, er det også vigtigt at kunne lukke af i forsvaret. Hvordan har du konkret grebet den opgave an?

-I de snakke, jeg har haft med klubben og de kampe, jeg har set inden, har jeg aldrig været i tvivl om, at B.93 altid har været kendt for offensiv fodbold, mange mål og seværdig fodbold. Men det er jo ikke seværdigt, hvis man taber 3-4 hver gang. Det kan godt være, det er sjovt at se mange mål, men i sidste ende vil folk hellere have, at vi vinder 1-0 end taber 3-4. Vi har haft fokus på det defensive, men det har ikke måttet fjerne fokus fra det offensive spil, B.93 er kendt for. Vi har

lagt fokus på, at jo bedre defensiv struktur, vi har, jo mere smitter det af på vores offensive spil.

-Sidste år har holdet i de kampe, hvor det har knebet med at lave mål nummer to, lavet en enkelt fejl i slutminutterne, og så er det blevet 1-1. Vi har derfor haft fokus på, at hele holdet er en del af vores defensiv, ligesom det også er en del af vores offensive spil. De gange, hvor vi ikke lykkes offensivt, må vi så vidt muligt kunne spille til nul. Uden at det bliver med et defensivt *mindset*, altså at vi bare skal stå at forsvare. I træningen har jeg haft stor fokus på, at alle spillere er vigtige i forhold til den defensive del. Jo hurtigere vi kan være bag bolden uden at stå nede i eget felt, jo bedre sikrer vi, at de andre ikke scorer. Og så kan det også være nemmere at angribe de andres mål.

-Vi har også fået nogle nye spillere ind. Med Emil Christensen har vi fået en solid forsvarsspiller, som virkelig sætter en ære i at forsvare. Vi har også fået nogle andre spillere ind i truppen. Vores gennemsnits-

Emil Christensen (t.h.) og Martin Møller Jensen
Foto: B.93

alder er hævet med et år eller halvanden, og det gør selvfølgelig også, at vores spillere er lidt mere modne og måske træffer lidt bedre beslutninger. Derfor begår vi som hold ikke så mange dumme fejl. Som hold skal vi ud at angribe kampene, men selvfølgelig skal vi også på de dårlige dage kunne spille til nul og sikre, at vi får et point.

Torben Henriksen

ADVOKAT

Moderet for højesteret

JURIDISK RÅDGIVNING VEDRØRENDE:

Køb/salg af ejendomme, ejerlejligheder, grunde, sommerhuse.

Køb/salg af forretninger/restaurationer.

Testamenter, ægtepagter, dødsboer.

Separation/skilsmisser/bodeling.

Kontrakter.

Aktie og anpartsselskaber.

Retssager/tvangsauktioner.

39 29 65 66

ØSTERBROGADE 103, 2100 KØBENHAVN

EMAIL: ADV@T-HENRIKSEN.DK

Målet er oprykning

-Og så har jeg fra dag et sagt, at vi gerne vil rykke op. Vi går efter det. I stedet for at melde ud, at vi gerne vil i top seks, synes jeg også, det er vigtigt at stræbe efter noget højt. Så kan det godt være, at vi i januar er skuffede over at ligge nummer tre eller fire, men vi skal stile efter noget højere hele tiden. Vi har også sagt, at vi skal have tre points hver gang, vi spiller hjemme. Vi skal gøre Østerbro Stadion til vores fort. Det har været en udfordring sidste år, at man næsten ikke vandt en hjemmekamp. Vi have tre points, hver gang vi spiller hjemme, og minimum et point hver gang vi spiller på udebane. Får vi to points i snit, har det de sidste to år givet nok til at rykke op. Og jo flere kampe, vi vinder, jo flere kommer der forhåbentlig også på stadion. I stedet for at vi er for ustabile og gør folk i tvivl om, hvorvidt de skal komme på Østerbro Stadion.

-Men kan ustabiliteten ikke også være et vilkår med så ung et hold?

-Jo, det er der ingen tvivl om. Men vores gennemsnitsalder er hævet lidt nu, og det gør også vores præstationer mere stabile. De spillere, der spillede sidste år, har jo også fået et års mere erfaring.

-Jeg har fra dag et sagt, at jeg ikke skal ud at ændre ret meget, for der er over de sidste to-tre år stille og roligt blevet bygget meget op under Thomas. Så ved jeg godt, at man havde et forår, hvor man resultatmæssigt gik lidt ned. Men spillerne har fået lært og erfaret, at tingene ikke bare går snorlige. Det har faktisk været nemt at overtage noget, hvor der egentlig bare skulle lægges lidt på. Godt nok har vi skiftet lidt ud i truppen, men dem, der røg ud af truppen, spillede ikke så meget. Truppen er blevet skåret til, og nogle af de nye har hævet niveauet i både træning og kamp. Så vi har på papiret en stærkere trup end i foråret. Og en større konkurrence. Vi er ikke så sårbare i forhold til skader. Jeg synes, jeg har en mere harmonisk trup, hvor der er kamp om pladserne. Og det tror jeg også har været med til at hæve vores bundniveau.

1. herresenior sommeren 2022
Foto: Christian Midtgaard

Kokkens Gourmet

Kokkens Gourmet blev stiftet i januar år 2006 af Giacomo Musumeci og forpagter restaurationen i Boldklubben 1893.

Vi er et lille team af seriøse ansatte med den samme sunde indstilling til hvorledes mad bør smage præsenteres og udvikles, for god mad kan kun laves på en måde og det er fra bunden.

Kokkens Gourmet tilbyder kvalitetsmad fra de største køkkener i verden med vores eget personlige præg og kreativitet. På slottet arrangerer vi alle slags arrangementer hvert år, det kan være bryllupper, konfirmationer, runde fødselsdage eller firmafesten.

Vi går meget gerne i dialog for at skræddersy lige præcis jeres arrangement, såvel stort som småt, og assisterer også gerne i deres private hjem, selskabslokale eller hvor min eller en af mine dygtige kollegaers hjælp er ønsket.

I dag er vores firma delt op i 3 grene, en catering-del ud af huset, hvor vi har alle slags servicering af catering hverdag samt ved festlige lejligheder. Vi tilbyder og arrangerer forplejning til firma frokoster, kursus forplejning og konferencer.

Til privaten har vi alle slags catering ud af huset med personale og uden. Vi hjælper med at stable et arrangement op fra bunden med vejledning fra A til Z.

Vores anden del af forretningen i Kokkens Gourmet er varetagelse af cafe og restaurationen på slottet for medlemmerne. Her afholder vi fællesspisninger, camps, cl.-arrangementer og alle årlige traditionsfester på tværs af klubbens mange forskellige hold samt en daglig servicering ved mødeaktiviteter af husets brugere. Ydermere tilbyder vi alle holdene i klubben at pakke sunde retter til længere ture m.m.

Sidste del af vores firma er selskabsforretningen Kokkens Gourmet, hvor vi tilbyder at afholde jeres fest som et totalarrangement, hvor vi varetager alle opgaver fra start til slut. Vi har en selskabspakke der består af selskabsopdækning, rød løber, velkomstdrink m.m, valgfri menu, vin menu, kaffe og avecs, fri bar og cocktails, musik og dans, natmad og bevilling til kl. 04.00.

www.kokkensgourmet.dk

[@Kokkensgourmet](https://www.facebook.com/KokkensGourmet)

kok@kokkensgourmet.dk

PLADSTIL BÅDE LEG OG LÆRING FOR DE MINDSTE

Et møde med Christian Slot

af Mads Mazanti Jensen

Den løbende oprustning i fodboldafdelingens ungdomsafdeling har Medlemsbladet med stor glæde fulgt i løbet af den seneste tid. Her skal det handle om den fuldtidsansættelse, der fandt sted i februar, hvor Christian Slot blev ansat som ansvarlig for Mikroafdelingen (piger og drenge) U6-U7 og Legeuniverset (piger og drenge) U2-U5.

Christian Slot har en fortid i KB og Vanløse og har allerede vist sig som et stort aktiv for klubben. Han varetager nogle af klubbens vigtigste opgaver: At give de mindste medlemmer det bedst mulige møde med klubben og lægge grundstenen for en fodboldglæde, der – forhåbentlig – varer hele livet, uanset om det måtte være på top- eller hyggeplan. Derfor var det oplagt for Medlemsbladet at lægge vejen forbi Børneafdelingens nye kontor i det bageste lokale på 2. sal for at sætte ham stævne.

-Hvad har været dit første indtryk af klubben?

- Mit første indtryk er, at det er en klub, hvor der sker vildt mange ting. Der er så meget fed energi i forhold til at skulle lave noget fedt. Nu er det jo primært børnefodbolden, jeg er omkring. Men der sker vanvittigt meget, og folk er meget opsatte på, at det her bare skal være det fedeste sted at gå til fodbold, hvis man er en lille knægt eller pige.

-Hvordan ser din dagligdag ud?

-Det vigtigste tidspunkt på dagen for mig er fra klokken tre til klokken syv. For det er dér, børnene er ude på banerne. Og det er dér, jeg tror på, man kan gøre den største forskel. Så det er det, min dag tager udgangspunkt i.

-Ud over det at være på banerne er der en masse ting i forhold til det administrative.

Og få nye medlemmer ind og sørge for at alle har det godt dér, hvor de er. Der er selvfølgelig også mange samtaler med forældre og diverse ting i dagtimerne.

-Træner du specifikke hold, eller er du mere overordnet ansvarlig?

-Jeg prøver at være med til så mange træninger, jeg overhovedet kan. Lige så meget for at give noget til de mega fede forældretrænere, der render rundt derude, som for at give noget til børnene. Jeg prøver at være med til så meget træning som overhovedet muligt og gøre dem dygtigere, så deres produkt kan blive bedre og bedre hen ad vejen.

-Nogle forældretrænere har måske meget overskud til at levere god træning til børnene, andre har måske ikke tid og overskud nok til at have større ambitioner med træningen...

-Helt klart, der er forældretrænere, hvor jeg hjælper minimalt. Fordi der er stor forskel på, hvor meget energi, de lægger i det. Hvis man bruger meget tid på det,

Christian Slot
Foto: Claus Vandborg

giver jeg også rimeligt frie rammer i forhold til mange ting. Så får de lov at køre frit. Vi har nogle mega fede U7-hold med nogle meget dedikerede forældretrænere, hvor jeg har været ude at se, at det går meget godt. Så i stedet for at gå ind at diktere, at det skal være sådan og sådan, giver jeg i stedet frihed til, at de kan køre selv ud fra nogle overordnede rammer. Men de hold, hvor det kører rigtig godt på, får egentlig frihjul på mange ting. Og så hjælper jeg med at hæve bundniveauet dér, hvor forældretrænerne er der knapt så meget.

-For eksempel har vi to hold på U7, hvor der er to rigtig dedikerede grupper. Og et hold, hvor det har haltet lidt mere. Så er det selvfølgelig på det hold, hvor jeg er gået i gang med først og fremmest at skaffe flere trænere til dem, fordi de var to trænere til næsten 30 børn. Nu har vi fået en forældregruppe op at stå på en seks-syv stykker, der hjælper til. Nu begynder det faktisk også at ligne rigtig fodboldtræning. Så min start i klubben har meget gået på at få det til at spille, hvor det ikke spiller.

-Du er også kendt som manden bag Legeuniverset. Kan du fortælle lidt om dét?

Rasmus Broberg Jespersen
Foto: Claus Vandborg

-Legeuniverset er det tidspunkt på ugen, hvor man bare kan slå hjernen allermest fra, og så bare nyde alt det umiddelbare, der også er ved fodbolden. Hver lørdag klokken ti til elleve er de allermindste ude på banerne. Og vi leger fodbold en masse. Hvis folk tror, vi træner fodbold, tror de forkert. Vi træner langt mere bevægelse, kontrol af egen krop. Og hvad det egentlig vil sige at være i en forening. Alle de her pædagogiske ting i forhold til, at når vi sidder i rundkreds, tier man stiller. Alle sådan nogle dannelsesværdier er langt mere i spil hér end det fodboldmæssige.

TARP

2 BUTIKKER I NDR. FRIHAVNSGADE!

Nr. 29 BOGHANDEL

tlf. 3526 3334

Nr. 31 KONTORFORSYNING

tlf. 3526 3364

-Men børnenes glæde ved bare at lege organiseret leg betyder også meget. Så kan det godt være, at de er så små, at de kun kan holde koncentrationen i fem eller ti minutter, men når de er på, er de eddermame også på. Og så er der bare noget helt specielt ved at se de små rende rundt og tro, de er de bedste fodboldspillere i hele verden.

-Vi lægger jo vægt på, at der er en rød tråd i klubbens ungdomsarbejde. Hvordan finder man balancen mellem børnenes leg og ønsket om at bibringe nogle bestemte spillemæssige værdier?

-I forhold til hvordan vi gerne vil spille, når børnene bliver ældre, er vores opgave at levere nogle spillere videre til ungdomsafdelingen, der har de bedste forudsætninger for at lære at følge den spillefilosofi, vi har lagt for klubben. I børneafdelingen handler det langt mere om at give dem de rigtige redskaber, så når de træder ind i ungdomsafdelingen og 11-mandsfodbolden, er de klar til at blive påvirket med det taktiske og strategiske. I børneafdelingen giver vi forudsætningerne. Vi prøver at give dem så mange kompetencer som overhovedet muligt, så når de bliver ungdomsspillere, er værktøjskassen fyldt op.

- Rent praktisk tænker jeg, at man godt kan lære noget om boldbehandling, når man er lille, men den rent taktiske dimension er det vel svært at lære i den alder. Venter I helt med det taktiske til senere?

-I hvert fald hos mig på U7 og ned. Der er det ikke meget taktisk. For tiden er simpelt hen brugt bedre på at fylde værktøjskassen op. Så er der selvfølgelig sådan nogle små ting i forhold til spilforståelse. Men det er på et meget lavt plan hos mig. Kan de løse en to-mod-en, for eksempel? Det er taktisk svært nok for spillere i den aldersgruppe at vælge, om de skal aflevere bolden til en af deres venner, eller om de selv skal prøve at dribble forbi modspilleren.

-Men der er selvfølgelig en rød tråd i forhold til, at vi gerne vil lave nogle spillere, der er rigtig dygtige individuelt. De skal kunne klare sig selv. Fordi man også har set ind i fremtiden i B.93. Hvis man vil være en dygtig fodboldspiller, kræver det bare, at ens individuelle kompetencer er på et meget højt niveau. Det er præmissen, der er sat for mig. Jeg skal udvikle de individuelle kompetencer, så vi kan bygge på senere.

TØSETENNIS

Hver uge byder vi på Tøsetennis, hvor man kan komme, hygge og spille tennis med en masse andre tøser. Alder og niveau er helt underordnet. Tøsetennis' koncept er at træne kvindelige doublekampe. Der vil være en træner i 2 timer.

Alt du behøver er:

Tennisgear, gyldigt medlemskab og massere af spillelyst.

Pris:

Det koster 50 kroner pr. gang at deltage

Hvor og hvornår:

7/10 - 16/4 (indendørssæson)

Tennishallen, Ved Sporsløjfen 10, 2100 Kbh. Ø

Fredage kl 19-21 (bane 18+19)

Har du spørgsmål til Tøsetennis kan du kontakte Asif Mahmud; tennis@b93tennis.dk

Log ind på hjemmesiden www.b93-tennis.dk -> Senior -> Drop in

MIRAKLET PÅ ØSTERBRO

Tilskuerne strømmer til Østerbro Stadion

af Mads Mazanti Jensen

I mange år har det været et af de mest pinagtige spørgsmål, man som 93'er kunne blive stillet: Hvordan kan det være, at en klub beliggende midt i storbyen København med over 3.000 medlemmer har et tilskuersnit til 1. herreseniors hjemmekampe på i omegnen af blot 2-300 tilskuere?

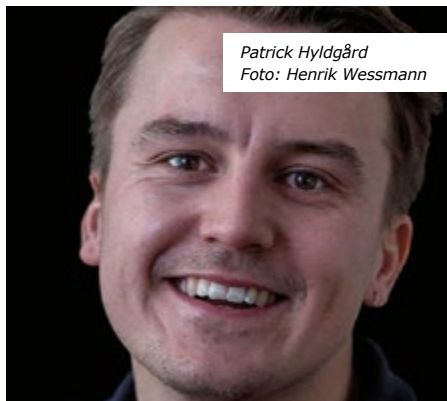
Spørgsmålet har været pinagtigt relevant, men er det heldigvis ikke længere. For i de seneste par sæsoner er tilskuertallet skudt i vejret fra de nævnte 2-300 tilskuere til nu i gennemsnit 735 tilskuere for hjemmekampene 2022 ved redaktionens slutning d. 20. oktober. Gennemsnittet for de seks første hjemmekampe i efterårssæsonen 2022 ligger på hele 839 tilskuere.

Sammenlignet med andre andendivisionsklubber er et sådant tilskuersnit aldeles udmærket. Og sammenligner man med vores gennemsnit for blot et par sæsoner siden, er en så høj stigning på så kort tid rent ud sagt sensationel.

Naturligvis er det oplagt at tilskrive de flotte tilskuertal det attraktive og succesfulde spil, 1. herresenior har præsteret. Men tilskuertallene var også for opadgående i foråret, hvor det kun blev til én sølle hjemmesejr.

Skal man pege på to nøglepersoner bag succeshistorien, hedder de Patrick Hyldgård, administrerende direktør i B.93 Kontraktfodbold Aps, og Finn Christensen, teknisk direktør i samme selskab. De har med en masse hårdt arbejde og organisationstalant har skabt sensationen.

Et af de mange initiativer til at få flere tilskuere på stadion, kom oprindeligt fra B.93's fanklub, De hvide engle. Med stiftelsen af De unge engle, en fanklub for ungdomsmedlemmer, blev et stort skridt i retning af at få flere medlemmer på stadion taget.

Patrick Hyldgård
Foto: Henrik Wessmann

Et medlemskab af De unge engle sikrer medlemmet og dets forældre gratis adgang til hjemmekampe på stadion plus sodavand og popcorn. En øjeblikkelig succes.

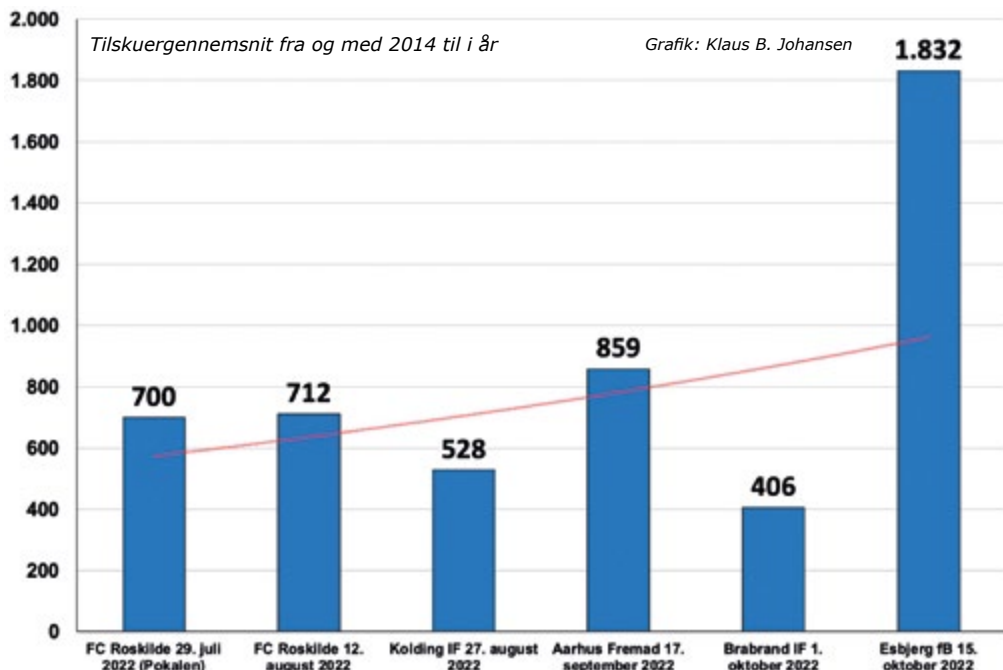
Patrick og Finn har taget skridtet videre ved også at give gratis adgang til voksenmedlemmer og ved at aktivere forældregrupper som frivillige på stadion. Det har hjulpet gevaldigt på kampafviklingen og stemningen på stadion.

Events for børn og festglade

Et andet vigtigt initiativ, som de to herrer skal have æren for, er at skabe såkaldte *events* i forbindelse med kampene.

Patrick fortæller:

-Vi har snakket meget om, at vi vil gøre vores til at skabe et produkt ud over det, der sker på banen. Så ligegyldigt om vi møder Brabrand, eller hvem det nu måtte være, vil vi gerne løfte det hele. En af de ting, vi kiggede på, var fredagskampene. Hvor vi kan se, at der kommer en type tilskuer ind, som vi gerne vil have. Én ting er, at spillerne responderer sindssygt positivt på det - der er mere feststemning - vi kommer også til at sælge noget mere,

som vi selvfølgelig putter tilbage i klubkassen. -Vi prøvede også at lave en børnedag en søndag hjemme mod Thisted, som måske ikke osede af sex. Det var en stor succes og en helt anden kampoplevelse. Vi prøver at få de der hjemmekampe mod Brabrand eller Thisted, der

måske ikke kommer med så mange tilskuere som Frem eller Esbjerg, til at løfte sig, fordi der er nogle, som har en god oplevelse.

Finn supplerer:

-Det er lige præcis det ord der, oplevelse. Stadionoplevelsen skal være en god oplevelse. Og den skal gerne være så god, at man får lyst til at komme tilbage næste gang. Der er de der 2-300 mennesker, som kommer uanset hvad. Men kan vi give nye tilskuere en så fed oplevelse, at de kommer igen næste gang, vi spiller?

-Men første step bliver at få folk ind. At de ikke alle sammen betaler er måske ikke det største problem. Vi vil godt have, at der kommer så mange ind, som er med til at give den gode stemning. Så vi har åbnet døren for alle vores medlemmer, også vores seniormedlemmer. De kommer gratis ind nu. Og vi har forsøgt at lave

nogle aftaler med vores ungdomstrænere om, at de prøvede at samle deres hold og kom samlet ind. Og det har også virket. Vi har jo alle sammen oplevet den der sang-konkurrence mellem fansene og De unge engle. Den kører frem og tilbage, og det er sgu da festligt i 2. division.

Patrick: -Det handler om at engagere medlemmerne. Vi vil gerne uddanne fans internt via ungdomsafdelingen. Forhåbentlig får vi udbytte af det om ti år, hvor de er blevet ældre og kommer fast på stadion. Så uden at det skal lyde for sekterisk, er det en bevægelse. Og hvorfor ikke tage fat i dem, der render rundt herude et par gange om ugen i forvejen og synes B.93 er et dejligt sted at være? De skal også over at støtte. Jeg synes i al beskedenhed, at vi er begyndt at aktivere dem rigtig fint.

Finn: -Vi skulle næsten starte forfra. For når jeg kigger tilbage for 30 år siden, da jeg sidst var her, da var alle senior- og ungdomsmedlemmer inde på stadion, hvis de ikke selv spillede. Da bakkede man op om det. Sådan var det bare ikke, da jeg kom tilbage. Det har vi så taget hul på nu. Vi har lavet aftaler med forældregrupperne om, at de kommer over og hjælper

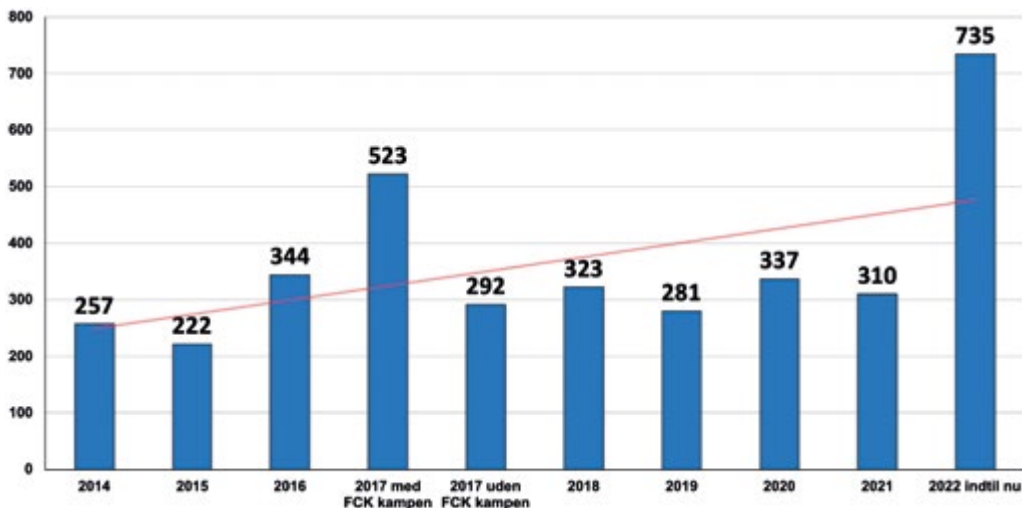
os som frivillige. Og de tager selvfølgelig deres børn med. Sådan bygger vi klubkulturen op igen. Så man er stolt over at have skjoldet på brystet. Og synes, man får en god oplevelse herovre.

Flere betalende tilskuere

Hvis man absolut insisterer på at anskue succeshistorien fra en kritisk vinkel (bare for at imødekomme brokkehovederne til hvem jeg af og til selv hører), kunne man indvende, at tilskuertallene godt kunne kaldes "kunstigt høje", da en god del af de mange tilskuere ikke betaler entré.

Men, for det første: Procentdelen af ikke-betalende tilskuere var også ganske høj, da tilskuergennemsnittet lå på omkring 2-300 tilskuere pr. kamp (jeg var selv med til at dele en del af fribilletterne ud). For det andet bidrager "gratisterne" til klubben på anden vis end entréindtægter i form af indbetalinger til medlemskab, sponsorbidrag, arbejdskraft som frivillige og – ikke mindst – de penge, de lægger i boderne på stadion.

Når det så er sagt, er det da klart, at man – naturligvis – gerne så flere betalende tilskuere på stadion.

Tilskuertal for de første seks hjemmekampe i efteråret 2022

Grafik: Klaus B. Johansen

Finn Christensen:

-Man kan betragte det på to forskellige måder. Man kan sige: Vi skal prøve at få nogle af dem, som kommer ind som frivillige til at betale. Det tror jeg ikke rigtig på. I hvert fald ikke på den korte bane. For det, man har fået, vil man meget nødtigt afgive igen. Men øvelsen går jo så på, at få nogle nye betalende ind, så de der 7-800 i gennemsnit også bliver til noget mere. Vi har sådan en lille joke med: Vi skal over 1000. Vi skal over 1000. Og det skal vi også nok komme.

-Samtidig skal ønsket om flere betalende heller ikke misforstås. Det skal ikke forstås sådan, at vi er kede af, at nogle kommer gratis ind. For det første er de med til at bygge en stemning op, for det andet hjælper de også på omsætningen i boderne.

Patrick: - I den perfekte verden kom alle medlemmer og alle samarbejdspartnere og frivillige gratis ind. Selvfølgelig skal de ind, og de skal også have en sodavand og

en pølse og hvad de nu får. Men vi håber da, at alle – også fans – vil støtte klubben. Ingen nævnt ingen glemt, men vi oplever meget, at andre klubber i vores division spørger, om de lige kan få 200 fribilletter. Men vi vil ikke devaluere 2. division som produkt. Divisionsforeningen uddeler nu kun 20 divisionskort. Fordi det er så vigtigt og så fundamentalt for en klub af vores størrelse at få de der 70 kroner i entré for at komme ind. De penge går til, at vi netop kan give frivillige en pølse og en so-

davand, og når dommerne kommer, kan vi også give lidt pølse til dem. Og det synes jeg, alle i divisionssystemet har et ansvar for, at vi bakker op om. Så vi siger til dem, at de er meget velkomne, men vi deler ikke fribilletter ud, og vi spørger aldrig vores kolleger, om vi kan få billetter. For vi er sgu nødt til at støtte det økosystem. Det er en så essentiel del af alle klubbers indtægtsgrundlag.

Fremtidsplaner

-Hvordan ser det ud i forhold til denne og den kommende sæson? Er der nye initiativer i støbeskeen?

Patrick: - Jeg kan fortælle, at vi kommer til at blive mere professionelle. Vi kigger halvårligt frem og ser på hvornår, det giver mening at lave events. Det er klart, at det ikke giver mening at lave en børnedag til en fredagskamp. Til en søndagskamp skal vi nok heller ikke smide en dj ind på stadion. Vi prøver at professionalisere processen, men vi må også erkende, at vi har begrænsede ressourcer. Det er Finn og jeg sammen med de frivillige, som vi får flere og flere af, der står for det. Vi kan ikke lave et arrangement som til eksempelvis Frem-kampen hver gang. Det har vi desværre ikke ressourcerne til. Men så tænker vi i planlægning. Og i koncepter. Det kunne være fredagskampe eller børnedag. Og så finde to ting, der cirkulerer lidt rundt i dem. Vi er jo også i gang med at lære, hvad der kan give sig. Måske ser det anderledes ud, når vi rykker op, så er det klart, at der i så fald skal flere kræfter til, men lige nu må vi også bare erkende, at vi er begrænsede.

Finn: - Og der er også nogle ubekendte. Stadion skal laves om, så hvor meget kan vi lave derinde? Bliver vi smidt ud i en periode, selvom Divisionsforeningen selvfølgelig har forståelse for at tilpasse programmet? Og så vil oprykningen, som vi alle sammen håber på, også kræver et helt andet *set-up* til kampene.

Patrick: - Østerbro Stadion er fantastisk godt, det er vores hjemmebane, og vi vil

ikke bytte det for noget som helst. Men altså: Planlægningsmæssigt er det bare lidt svært, at vi lejer os ind. Meget af det skal foregå på dagen. Vi kan ikke lige stille ting op derinde før kampdagen. Vi er begrænset til kampdagen. Så alt, hvad vi laver, kræver, at vi står tidligt op.

Forældregruppen, De Gyldne, samarbejdspartnere og Fanzone

Finn: -Forældregruppen skal også fremhæves. Det ville være rigtig fedt, hvis den bold kunne trille, så vi kunne få nogle flere.

Patrick: -Det har været meget positivt. Sammen med De Gyldne har de gjort en stor forskel. Vi gør mere ud af kampen; som klub viser vi et større overskud i kampafviklingen. Vi prøver virkelig at tilføje merværdi uden for kridtstregerne.

Finn: -Men vi kan også nævne de events, vi holder oppe i *loungen*.

Patrick: -Vi begynder at få nogle events til samarbejdspartnere op at stå, også oppe i *loungen*. I flere kampe har vi været plus 100. Sponsorer, samarbejdspartnere, medlemmer af Club 93. Det er ikke nogle, der kommer hver kamp. Men de kommer måske til halvdelen af kampene.

Og så tager de nogle venner med. Vi kan langsomt begynde at se, at der er folk fra sidste kamp, der kommer igen. Der er begyndt at komme fine ringe i vandet på den del. Det er dejligt at se, det bærer frugt i alle henseender.

-Så jeg synes, vi er på vej, men vi er også nødt til at være realister med stadion. Mangel på ressourcer, simpelt hen. Finn er frivillig og står for hele kampafviklingen, jeg får i det mindste løn. Men vi har et meget fint samarbejde. Finn tager sig af selve kampafviklingen, og jeg sørger så for, at dem, der lægger nogle penge i klubben, får en god oplevelse.

-Og så har vi fået fanklubben med. Det synes jeg også er vigtigt at nævne. Fanzonen er også et initiativ, vi har lavet i samarbejde med fanklubben. Nogle gange vil de gerne have lov til at åbne stadion en time før, hvor de kan sælge lidt ting og sager. Det fungerer jo også fint, de gange, vi har gjort det. Så vi bygger hele tiden på. Og jeg synes, det er utroligt sjovt.

Finn: -Det er nogle lange dage, men når det er sjovt, gør det ikke noget. Og vi kan se, at der bliver lagt et nyt lag på hver eneste gang.

Østerbro Stadion
Foto: Tage Møllestad fra
Nordic Stadiums

Bliv medlem af B.93 Fanklub -
"De Unge Engle" helt GRATIS

B.93 Fanklub med ny Fanklub – "De Unge Engle"

B.93 Fanklub udvider nu med en ungdoms fanklub for moderklubbens medlemmer mellem 5-15 år. Det er ganske GRATIS at være medlem.

Hvad får man så?

Som ungdomsmedlem kommer du i forvejen gratis ind til alle 1. seniors hjemmekampe på Østerbro Stadion, men med dit helt unikke medlemskort kan du tage en ven/forældre med ind gratis.

Derudover giver B.93 Fanklub popcorn og en sodavand til alle hjemmekampe, og mulighed for at deltage i en sparke konkurrence i pausen, hvor du kan vinde fede præmier.

På tribunen laves der et afsnit til "De Unge Engle", hvor vi sørger for flag og andre festligheder. Derudover vil der til nogle kampe være speciel events som kunne være FIFA 20 konkurrence på PlayStation.

Indmeldelse i "De Unge Engle" skal ske på mail:

Nehm88@yahoo.dk

Emnefelt: DUE

Skriv navn og telefon nr. samt hvilke årgang og hold du spiller på

Medlemskortet hentes i Fanboden på Østerbro Stadion.

Vi håber at se en masse af klubbens unge medlemmer på Østerbro Stadion.

DE MANGE VINDERES MESTERSKABER

Klubmesterskaberne udendørs – god tennis, skønt samvær

af Mads Mazanti Jensen

Sensommeren var igen i år sæson for klubmesterskaber i B.93 Tennis. Medlemmer i alle aldre fik lejlighed til ikke blot at svinge ketsjeren, men også stifte nye bekendtskaber eller pleje allerede eksisterende. Hyggen i højsædet, men også mange fine præstationer på banerne.

Herunder følger finaleresultaterne fra singlerækkerne for seniorer. Men skal der kåres en overordnet vinder, må det være arrangørerne, som – igen i år – leverede et flot arrangement.

Finalisterne i Damesingle A
Foto: Fra Facebook-siden
B.93 Tennis

**Tiana Lauritsen–Naja
Avnsboel Lund 6-4, 6-2.**

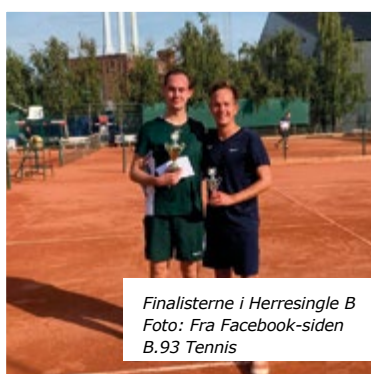
Finalisterne i Damesingle B
Foto: Fra Facebook-siden
B.93 Tennis

**Hanna Luukkiainen–Sofie
Hvid Rasmussen 6-3, 7-5.**

Finalisterne i Herresingle A
Foto: Fra Facebook-siden
B.93 Tennis

**Lars Fromholdt–
Mads Behrndt 6-3, 6-1.**

Finalisterne i Herresingle B
Foto: Fra Facebook-siden
B.93 Tennis

**Casper Infeld–Lars
Erik Udsen 6-3, 6-1.**

IDRÆTTENS PIONERKVARTER

Naboportræt: Nordhavn IF

af Mads Mazanti Jensen

I de seneste numre af Medlemsbladet har vi set nærmere på idrætslivet i vores umiddelbare nærhed. Nu er turen kommet til vores gode venner på den anden side af banelegemet: Nordhavn.

Som bekendt var Nordhavn indtil for få år siden et rent havne- og industriområde. Nu har kvarteret undergået en sand forvandling til et boligkvarter for alle med en velpolstret tegnebog. Jeg skal spare Dem for mine holdninger om bolig- og arkitekturpolitik, men i stedet holde fokus på det, der interesserer os i dette blad: Idrætten.

For hvad man end måtte mene om Nordhavn, kan der næppe være to meninger om, at de mange nye tilflyttere så tæt på Svanemølleanlægget rent sportsligt kun kan være en gevinst for B.93 i form af mange nye potentielle medlemmer. Idrætslivet i den nye bydel bør derfor interessere enhver 93'er.

I 2016 blev foreningen Nordhavn IF stiftet. Det er ikke en idrætsforening, men en paraplyorganisation, som varetager interesser for idrætsforeningerne i og omkring Nordhavn og for bydelens idrætsliv generelt.

B.93 er – naturligvis – også repræsenteret blandt de 13 idrætsforeninger i Nordhavn IF. Allestedsnærværende Jørgen Ritnagel sidder i bestyrelsen. Men det var en anden af nøglepersonerne i københavnsk idrætsliv, formanden Peder Nedergaard, Medlemsbladet satte stævne for at tage temperaturen på københavnsk idrætslivs pionerkvarter: Nordhavn.

- Hvad var baggrunden for at stifte Nordhavn IF i 2016?

- De store idrætsorganisationer syntes, at vi havde nogle lidt dårlige erfaringer fra Ørestaden og andre nye bydelsområder.

Peder Nedergaard
Foto: Mads Christensen

Vi var for sent i gang med at organisere foreningsidrætten. Så var der nogle, der gik ud og sagde: Det skal ikke ske i Nordhavn. Og så gik de store idrætsorganisationer sammen med en række store foreninger på Østerbro, herunder B.93 og Skjold, og sagde, at de gerne ville tage de første initiativer til at stifte en slags paraplyforening for det kommende foreningsliv på Nordhavn.

- Man skal huske, at da vi stiftede Nordhavn IF, var der knap nok flyttet folk derud – det var vel nærmest under 50-100 mennesker. Så det var på et meget tidligt stadie. Men der var et ønske om at opbygge både nye foreninger og ikke mindst foreningsfaciliteter, selv om vi godt vidste, at specielt med faciliteter var det op ad bakke i Nordhavn.

- Blandt vores medlemmer er de store gamle og veletablerede foreninger, som både har en interesse i at arbejde konstruktivt for at vi kan få faciliteter i Nordhavn, og også i at bruge bydelen som rekrutteringsgrundlag, når der nu kommer til at bo 40.000 mennesker i Nordhavn.

Konditaget Lüders
Foto: Rasmus Hjortshøj
– COAST STUDIO

Konditaget Lüders

- Meget hurtigt efter etableringen var det vigtigt for os at sige, at der også er en interesse for at opbygge nogle nye foreninger. Nogle af de første, der kom på banen, var kajak og vinterbadning. Så var der noget løb og motion, som også var blandt de helt nyetablerede foreninger i lokalområdet. Det hænger selvfølgelig sammen med, at vi fik den første facilitet foræret fra starten, nemlig Konditaget Lüders, som DGI Storkøbenhavn var med til at tegne og virkeliggøre. I dag er det i praksis løbe- og motionsklubben i Nordhavn, som har foreningsrettede aktiviteter deroppe. Mange andre bruger det også, men 2150 Nordhavn Løb og Motion har foreningsrettede aktiviteter på taget.

Det flydende aktivitetshus

- Så lykkedes det os at få etableret den første egentlige facilitet ud over Konditaget, nemlig Det flydende aktivitetshus. I første omgang blev det prioriteret at skabe faciliteter, som var rettet imod mennesker frem for opbevaring af sportsudstyr.

Det vil sige: Der er foreningslokale, der er omklædning, og der er sauna i det, som så blev etableret som Det flydende aktivitetshus. Nordhavn IF driver som forening et forsamlingslokale, to omklædningsrum og en sauna. Resten drives af Københavns Kommune, som også ejer faciliteten. I dag har alle foreninger i Nordhavn IF adgang til Det flydende aktivitetshus. Og så har cirka halvdelen oven i det valgt at betale for saunaen. Det er klart, at vinterbaderne er den suverænt største forening til den del af det. Det er også hos deres medlemmer, der er den største efterspørgsel, så det giver sådan set god mening.

Fremtidsprojekter

- Der er flere faciliteter på vej. En af dem er kajakopbevaring på land lige ved siden af parkeringsøen Kronløbsøen. Der kommer kajakopbevaring bygget ind i kajen. Jeg håber på, at en af Nordhavn IFs foreninger medvirker til at drive den facilitet. Ligesom der om lidt kommer nogle containere i bunden af Nordhavnsbassinet til opbevaring af grej.

- Mange af de faciliteter, som vi vil se i den nærmeste fremtid, bliver den slags pop-up-faciliteter. Og så arbejder vi på at lave aftaler af lidt længere varighed for de arealer, der ligger uden for Nordhavn. Hvis man kunne etablere en låneaftale på otte eller ti år på nogle af de arealer, er vi faktisk derhenne, hvor man kunne etablere for eksempel en kunststofbane med en levetid på en otte-ti år.

Det flydende aktivitetshus
Foto: By & Havn

- Og så er der en række projekter, der kører allerede i forhold til nye faciliteter derude. En screeningsbevilling til nogle haller, idrætshal eller svømmehal og det, vi kalder skoleidrætshaller til de kommende skoler derude. Der skal bygges en idrætshal ved de skoler derude, og det er jo en aftale, DGI har med kommunen i andre sammenhænge: Ved kommende skolebyggerier er vi også nødt til at kigge ind i idrætsfaciliteter, så det bliver en såkaldt skoleidrætshal.

- Parallelt med det arbejder vi også på en helt nyetableret forening, en børneforening på Nordhavn. Det er engagerede og entusiastiske forældre, der føler, at de mangler faciliteter og foreninger til deres mindre børn. En af måderne overhovedet at komme i gang med det på er at lave en midlertidig aftale med By & Havn om at låne en af hallerne ude på Sundmolen. Nogle af dem, som skal rives ned på et tidspunkt. Vi siger: Fint, her i nogle måneder kan vi bruge det som idrætsfacilitet.

- Det er desværre det, der er virkeligheden i dag, når man arbejder på Nordhavn. Man skal være meget opmærksom på hvilke muligheder, der er, for at komme

i gang. Hvilke muligheder der er for at bruge nogle af de faciliteter, som er der, altså midlertidige faciliteter, og sådan bliver det i en lang periode.

- Vi er selvfølgelig også dybt involverede i Nordhavnsparken (officielt navn i øjeblikket: Naturpark Nordhavn, red.), der skal ligge ude på spidsen af Nordhavn. Sammen med en række idrætsorganisationer har vi afleveret indspark til et oplæg til, hvad en sådan park skal indeholde. Det er noget af det input, der nu bliver brugt i arkitektkonkurrencen, som kører.

Idrætsfaciliteter til 40.000 beboere

- Visionen med Nordhavn IF er: Der skal bo 40.000 mennesker i Nordhavn. Hvem laver interessevaretagelse for dem i forhold til at sikre, at der også er de nødvendige idrætsfaciliteter til rådighed for dem, der skal bo der? Vi vil være en stemme i den til enhver tid førte politik. For lige nu er der meget diskussion om, hvad der skal være på Nordhavn. Skal der være mere uberørt natur, eller kan man godt forestille sig, at der kan være idrætsfaciliteter, som også egner sig til ophold? Det sidste er noget, vi arbejder for. Vi siger til Borgerrepræsentationen: I har valgt, der skal være 40.000 beboere. Jeg tænker, I også synes, det er en god idé, at de 40.000 beboere skal have de nødvendige idrætsfaciliteter.

Mennesker er altid prioritet 1

- I er mange forskellige foreninger repræsenteret i Nordhavn IF. Kan der opstå interessekonflikter, eller er det underordnet, fordi I repræsenterer foreningerne på et overordnet plan?

- Jamen, selvfølgelig kan der opstå interessekonflikter. Jeg oplever dog ikke den store uenighed. På visionsplan er vi sådan set enige. Og der er meget stort fokus på børn og unge i området, fordi voksne har nemmere ved at transportere sig andre steder hen. Vi kan også se, at mange af dem, der bor i Nordhavn, de første 3-4-5.000 mennesker, er ressourcestærke

mennesker, som godt kan bevæge sig over på den anden side af banelegemet og spille fodbold i B.93 eller hvor de nu vil være henne.

- Det er klart, at når vi snakker prioritering af faciliteter, så er der da forskellige interesser, der skal varetages. Det er klart, at kajakklubben har særlige prioriteringer i forhold til opbevaring af grej. Og det var ikke prioritet 1 i første runde. Da var et meget stort flertal enige i, at det, der i første omgang skulle bruges penge til, var at skabe et sted, hvor man kunne mødes. Et fælles rum, et fælles lokale, nogle fælles faciliteter, hvor medlemmer i de enkelte foreninger kunne mødes. Og så er det da klart, at vi i forskellige sammenhænge kigger mere på grejopbevaring, uanset om det så er nogle containere, vi sætter op i bunden af Nordhavnsbassinet i samarbejde med By & Havn, eller det er et helt særligt projekt ved Kronløbsøen. Men mennesker vil altid være prioritet 1 i forhold til opbevaring.

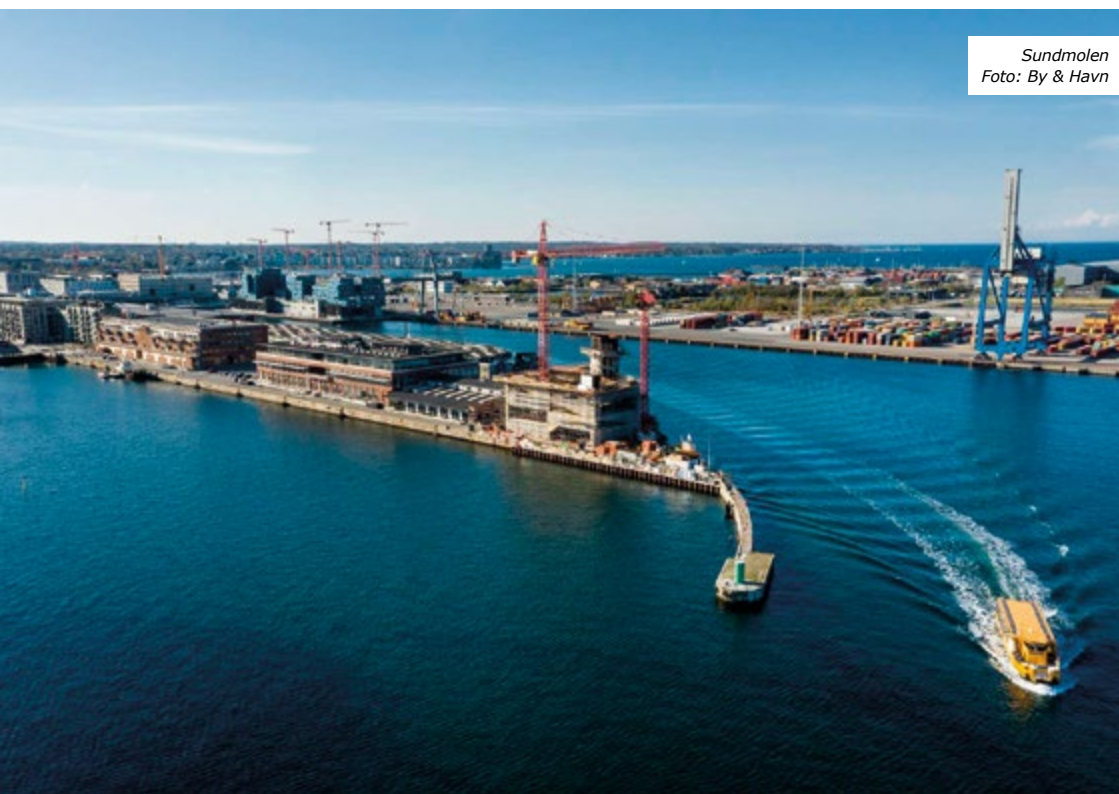
Mange foreninger, samme vision

- Hvornår skelner I mellem, hvad der er et internt klubanliggende for den pågældende forening, og hvad der er bedst at løse sammen i Nordhavn IF? I B.93 har vi for eksempel haft meget med kommunen at gøre på godt og ondt. Hvornår kan man som frivillig leder bede om jeres hjælp i forhold til for eksempel spørgsmål om faciliteter?

- Det er et godt spørgsmål. Når jeg snakker med dine kolleger i B.93 i forskellige sammenhænge, så er alle parter medejere af visionen om, at vi skal gøre noget mere for børn og unge i København. B.93 er så velsignede ved allerede at have nogle faciliteter. Og har en lang historik på det.

- Men så har vi FC Nordhavn, en lillebitte fodboldklub, som også er medlem. Vi vil hæve argumentationerne op idrætspolitisk til at være på et generelt plan. Vi har

Sundmolen
Foto: By & Havn

for eksempel brug for flere kunststofbaner til fodbold. Mere end en dialog om det nu er jer eller FC Nordhavn eller Skjold eller en syvogtyvende klub, der er i fokus. For jeg oplever, at vi stadig ejer den fælles vision om, at med 40.000, der skal bo i Nordhavn, er vi alle nødt til at trække på samme hammel i forhold til fokus på de nødvendige faciliteter.

- Når der nu skal søges fondspenge til et eller andet, kan vi selvfølgelig have nogle diskussioner om det, men det er jo altid godt, at der er flere, der går sammen, og at Nordhavn IF søger. Jeg kan ikke erindre, at vi har været i en situation, hvor der er ting, vi har sagt nej til at være medansøger på. Men det betyder ikke, at vi er medansøger på alt.

- Og det er jo også sådan, at de lokale foreninger i Nordhavn har en primær interesse i de fysiske steder, hvor deres nuværende medlemmer bor, og måske en mindre fokus på, at det lige om lidt drejer sig om Sundmolen og Levantkajen og så videre. Det er så dem, vi skal prøve at varetage interesser for: Dem, som ikke bor der endnu. Men det er sådan set hele visionen for os i Nordhavn.

- Nu er befolkningstætheden i Århusgade-kvarteret ved at nå et stade, hvor det er mere eller mindre færdigudbygget. Så dér har vi en anden opgave end dér, hvor der ikke er nogle til at støtte, fordi der ikke bor nogen endnu. I Århusgade-kvarteret

Naturpark Nordhavn
Foto: By & Havn

er der masser af foreninger, som er stærke nok til selv at drive tingene, specielt i de store, gamle foreninger. Der oplever jeg også mere, at vi bakker op om, at der er aktiviteter, og at der skal være tilbud til de børn og unge, der bor i en stor, ny bydel. Jeg synes, det giver rigtig god mening for de store, gamle foreninger at være med til at støtte et sådant initiativ, fordi det også er deres rekrutteringsområde til al evighed.

Hvordan er dit hjem aflåst lige nu?

Indbrud er jo sjældent godt. Derfor var det måske en god idé at få kigget lidt på aflåsningen. Så behøver du ikke at tænke på risikoen for indbrud, når du er til fodbold. Hos Sesam Låse er vi specialister i mekanisk og elektronisk sikring, og vi har sikkert også en løsning der passer til dig.

Sesam Låse- og Sikringscenter A/S
Østerbrogade 120, 2100 København Ø
tlf: 3542 0033 www.sesam.dk

FRA NØRREBRO TIL JOMFRUØERNE

Leif Clemens Pedersen har skrevet sine erindringer

af Mads Mazanti Jensen

Intet er som bekendt så skidt, at det ikke er godt for noget. Trods alle de forfærdelige konsekvenser corona-pandemien har haft for hele verden, kom der dog i hvert fald én positiv ting ud af den: Leif Clemens Pedersen fik lejlighed til at skrive sine erindringer.

Fra Nørrebro til Jomfruøerne – via New York hedder den skønne mobbedreng af en bog redigeret af en anden ærke93er – klubbens kommunikationschef Claus Vandborg. Over 372 sider beretter Leif Clemens Pedersen (f. 1938) om sit mildest talt begivenhedsrige liv i en anekdotisk, springende og kapitelløs form. Sproget er farvet af forfatterens mangeårige ophold i engelsktalende lande, så det er ikke lige-frem dansklærerkraes. Men det må man leve med – forfatteren garderer sig i forordet ved at strø de manglende kommaer ud over læseren, så han selv kan indsætte dem efter behov.

Ordet *verdensmand* er måske lidt af en flokskel, men i Leif Clemens' tilfælde kunne noget ord næppe være mere passende. Beretningen om Leif Clemens' liv er beretningen om det utrolige spring fra barndomslivets trange kår i efterkrigstidens baggårdsmiljø på Nørrebro til et liv som veritabel globetrotter. New York og Jomfruøerne ender med at blive Leif Clemens' og hustruen Elisabeths faste adresser, men forfatterens veje lægges også forbi alt fra den saudiske ørken til Ushuaia i den sydligste del af Sydamerika.

Anekdoterne fra barndommens Nørrebro giver et ømt og levende billede af efterkrigstidens København før velfærdsstat og gentrificering forandrede de gamle arbejderkvarterer. Et af de springende punkter i skildringen af den unge Leifs liv bliver, da arbejderdrengen som en anden Klodshans sikrer sig en læreplads hos en velestimeret shipping-virksomhed i København.

Dermed er vejen banet for et eventyrligt liv med aktiviteter over det meste af kloden og møder med spidserne fra både erhvervsliv og politik – og såmænd også Hendes Majestæt dronning Margrethe d. 2. af Danmark.

Leif Clemens Pedersen (t.v.)
og Claus Vandborg
Foto: Privatfoto

Fodbolden har altid haft en vigtig plads i forfatterens liv – især B.93. For en 93er er det herligt at læse om forholdene i klubben i de skønne tider i og omkring Pavillionen på det gamle anlæg ved den gamle idrætspark. Leif Clemens kommer godt omkring nogle af de store personligheder, der tegnede klubben på den tid. Blandt andre Michael Rohde, der ikke kun fordrede skønspil, men også hårdhed i duelspillet. "Dit skvat til dreng, så træd ham dog over tærne," lød hans yndlingstilråb.

At det også var en tid med et vist hierarki i klubben understreges af, at nyoprykkede seniorer – naturligvis – var Des med de etablerede førsteholdsspillere. Måske et eksempel til efterfølgelse i dag?

Leif Clemens var bestemt ikke uden talent for spillet med den lille runde, men prioriterede i sidste ende sin karriere i erhvervslivet højere end fodbolden. Dog blev der alligevel plads til fodbolden, da forfatteren etablerede sig i The Big Apple – New York.

Forfatteren tog for eksempel initiativ til klubben Brooklyn Vikings. Klubben blev et samlingspunkt for mange en fodboldglad dansker bosat *over there*. Blandt de 93ere, der gennem tiderne har trukket i Brooklyn Vikings-trøjen kan nævnes lederprofiler som Hans Drachmann og Ole Ringheim.

Da ægteparret Pedersen rykkede til St. Croix på den tidligere danske koloni De Vestindiske Øer, nu Jomfruøerne, blev Leif Clemens primus motor i at få ungdomshold fra blandt andet B.93 på udvekslingsophold på den smukke, caribiske ø. Ophold, der står som uforglemmelige minder for alle deltagere.

Betegnende for Leif Clemens' ildhu og enestående organisationstalant står beretningen om det første udvekslingsophold for 93ere. I sidste øjeblik var turen rent faktisk gået i vasken, da rejseselskabet, der skulle fragte holdet til St. Croix, gik konkurs få dage før de forventningsfulde drenge skulle af sted. Hvilken nedtur for 93-drengene, der havde brugt måneder på at skaffe midler til rejsen. Men Leif Clemens fandt alligevel på en løsning: Med opkald til venner fra nær og fjern i sit omfangsrige netværk, der blandt andre tæller den navnkundige Mærsk-direktør Jess Søderberg, fik han mod alle odds rejst midler til turen, så den kunne gennemføres alligevel.

Denne bedrift siger meget om Leif Clemens. Dels om hans kærlighed til B.93, dels om hans utrolige evne til at få ting til at ske med hjælp fra idérigdom, stædighed, virkelyst og et imponerende netværk.

Det er ikke småting, Leif Clemens har fået til at ske gennem et langt liv – først og fremmest for de store shipping- og entreprenørvirksomheder, forfatteren har arbejdet for. Og for de foreninger, han som frivillig har drevet med imponerende engagement. Når jeg læste den farverige erindringsbog *Fra Nørrebro til Jomfruøerne – via New York*, fik jeg en

dyb respekt for en mand, der har formået at skabe et på alle måder eventyrligt liv for sig selv med udgangspunkt i "gadens universitet" – efterkrigstidens materielt fattige, men menneskeligt rige Nørrebro. Et eventyrligt liv, som han generøst har delt med stort set alle, han har mødt på sin vej – og nu også deler med læserne af *Fra Nørrebro til Jomfruøerne – via New York*.

Det bliver en forudsigelig jul i år. For under enhver 93ers juletræ bør Leif Clemens Pedersens erindringsbog finde sin plads.

Bogen er udgivet på Skriveforlaget og kan erhverves ved henvendelse til forfatteren.

Årets julegaveidé
Foto: Mogens Hansen

GEM PROGRAMMET – DET KAN BLIVE PENGEVÆRD

af Torben Klarskov

”Alt kan sælges, hvis man blot finder køberen”, sagde en klog mand en gang, men det var nu ikke just derfor, at jeg og to af mine bedste venner fra drengeårene besluttede os for at ville samle på fodboldprogrammer.

Erik Jørgensen hed den ene, og han spillede ligesom jeg fodbold i B.93, mens den tredje og sidste hed John Stig Hansen, der slog sine folder i AB.

DBU's Jubilæumsstævne da unionen fyldte 50 år i 1939
Foto: Torben Klarskov

Som ungdomsspiller i en af stævneklubberne fik man udleveret et stævnekort, der betød, at man kunne gå gratis til de indbyrdes kampe stævneklubberne imellem, samt de kampe, hvor Stævnet havde inviteret udenlandske hold som Manchester United, Arsenal, Botafogo og Vasco da Gama fra Brasilien, ja frem til de Olympiske Lege i Rom i 1960 sågar verdensmestrene fra 1958 – Det Brasilianske Landshold. Her var der nu

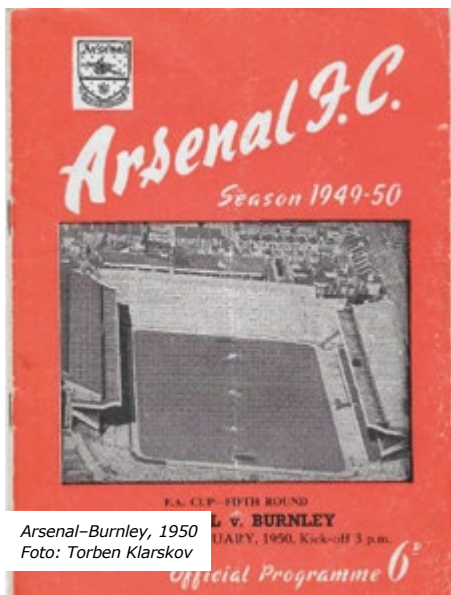
ikke adgang til kampen via et Stævnekort, så vi tre drenge løb rundt i gården i det boligkompleks, hvor vi alle tre boede – Andelsboligforeningen Glænøgård.

Her måtte man normalt ikke spille bold, men vi forbrød os gang på gang mod reglementet, og den flinke gårdmand så igen fingrene med den regel, indtil en sur og gnaven, pensioneret folkeskolelærer Henriksen rødglødende af raseri dukkede op for at give os en skideballe, men da var vi for længst over alle bjerge.

Henriksen måtte have siddet foran radioen og hørt transmissionen fra den berømte kamp i 1960, for vi kunne uhindret spille fodbold med en af de to porte, der ledte ind til gårdspladsen som mål, og herfra kunne vi høre brølet fra de omtrent 50.000 tilskuere, der overværede kampen i Idrætsparken, som de regerende verdensmestre vandt knebent med 4-3.

Det var jo den gang, hvor fodbold uden konkurrence var den foretrukne idrætsgren, og da Fælledparken kun lå et pænt stenkast fra Vognmandsmarken, så var det netop der, vi spillede fodbold, når vi da ikke kom til træning i vores respektive klubber eller anvendte de lave bænke i Kildevældsparken som mål, hvor vi på asfaltunderlag kunne spille bold. Her fik vi selskab af de senere landsholdsspillere Svend Andresen, Jan Andersen – og Birger Topp, der fik flere kampe på B1903's 1. hold.

Nogen samlede dengang på biografbilletter fra den film, de havde været inde og se i Øbro Bio, men vi tre drenge var mere optaget af at samle på programmer fra de kampe, vi havde set *live*, og såfremt vi nu ikke var så heldige at kunne få fat på det gratis program, som NC-trykkeriet udgav i flere forskellige farver, kun med holdopstillinger og diverse annoncer, så gik turen om mandagen over til Idrætsparken,

Arsenal-Burnley, 1950
Foto: Torben Klarskov

hvor vi med en pind kunne løfte et par programmer op fra de riste, der omkransede den dengang spritnye tribune. Nogle gange listede vi også ind under ståtribunen ved Hockeybanen, hvor man, hvis man var der under en kamp, skulle holde øje med de tomme ølflasker, der trillede ned fra sprækkerne i tribunen.

Skulle man være den lykkelige ejer af et program fra den tid, kunne man nemt få mellem 50 og hundrede kroner for et sådant program i dag.

I provinsen var det de lokale aviser Fyens Stiftstidende, Horsens Folkeblad, Vejle Amts Folkeblad og Randers Amts Folkeblad, der stod for programmerne til de lokale divisionskampe.

I København, Aarhus og Aalborg var opgaven overladt til BT, der fremstillede nogle små hyggelige programmer med billeder, tipskupon og stillinger. I en kort periode kunne man også høre en tandløs mand gå rundt og sælge "Sportsbladet" - sidste nummer af Sportsbladet. Det var et meget velskrevet blad om weekendens kampe, men selv om det kun kostede en krone,

så havde vi drenge ikke råd til det, da vi af vores forældre kun havde fået den krone, som vi, når vi ikke kunne bruge stævnekortet, måtte erlægge ved indgangen.

I 1963 besluttede de tre initiativrige gutter så at starte deres egen hobbyvirksomhed. I Glænøgård var der på loftet et vaskerum med gruekedel. Det blev ikke længere benyttet af ejendommens beboere, så vi mødte op til andelsforeningens bestyrelsesmøde og spurgte, om vi kunne leje et vaskeloft i Nummer 18 for 50 kr. årligt. Det fik vi bevilget, og det blev snart udstyret med virksomhedens logo "Programme Dealers", med skrivebord, sofabord og en sofa skabt af den kreative Erik Jørgensen af gamle brædder og en skummadras. Om vinteren kunne vi opvarme vaskerummet med en elektrisk ovn, og senere fik det kreative medlem af firmaet trukket en ledning ind over gårdspladsen fra sin bolig i Vognmandsmarken nr. 20 over til mine forældres lejlighed på 4. sal i Venøgade nummer 9. Så kunne min mor ringe til mig og fortælle, hvornår aftenmanden var klar.

Den berømte Europa Cup-finale i 1968, hvor Manchester United vandt 4-1
Foto: Torben Klarskov

I første omgang koncentrerede vi os om at opbygge et lager af danske fodboldprogrammer. Til kampene i Idrætsparken bad vi om at få udleveret en pæn stak af programmerne, som de drenge, der var hyret til at omdele dem, kun var lykkelige for at slippe af med. Hjemme på "Kontoret", som vi kaldte det, gik vi så i gang med at bygge bunker med 10 forskellige kampe.

Nu var jeg så heldig at have en faster, der var bosat i London. Hun kendte til min interesse for fodbold og ville gerne animere mig til at lære at læse og tale engelsk.

Hver uge sendte hun mig et fodboldblad, "Soccer Star", og hver måned et eksemplar af "Football Monthly". Jeg formelig slugte hver en artikel i de to blade, og i det førstnævnte fandt jeg en klumme kaldet "Bart and Mart". Her kunne man ganske gratis indrykke en annonce, hvis man ville bytte med fodboldrelateret materiale. Så vi indrykkede annoncer, hvor vi tilbød 10 forskellige programmer for fire shilling og seks pence og tog gerne imod byttetilbud. Resultatet blev helt overvældende, og vi kunne uproblematisk betale husleje og udvide sortimentet til også at indeholde emblemer.

Min gode ven Leif Holm i B.93 fik en aftale i stand med en Henning Hauth, journalist på sporten i Berlingske Tidende, der syntes, det var en god historie. Så jeg fik en god gratis reklame, der gavnede firmaet.

En overgang havde vi så mange penge i kassen, at vi kunne tage over til Malmø og holde møde med vores emblemleverandør, samtidig med at vi kunne tage ud til Malmø Stadion, hvor vi kunne opleve Tom Søndergaards debut på det danske landshold, hvor han spillede en fremragende debutkamp.

Vi skiltes som gode venner i slutningen af 60'erne. Erik fik en læreplads på Lauritz Knudsen, John Stig flyttede med sine forældre til Ballerup, hvor han opnåede en del førsteholdskampe på det lokale DS-hold, og jeg skulle ind og springe soldat i flyvevåbnet. "Se at få det overstået" sagde min far til mig uden at vide, at det ville koste mig to studieår.

Da jeg med min første kone flyttede til Rønneholtparken, var jeg stadig i besiddelse af et pænt lager af programmer,

som jeg tog med ned i kælderen på Magnolievangen 85 i Allerød. Her genoptog jeg så interessen, nu som eneindehaver af hobbyvirksomheden. Tiden var jo nu en ganske anden. Nu kunne man ved hjælp af duplikator, senere computer og fotokopieringsmaskine på arbejdet, få fremstillet ganske nydelige prislister, der en gang om måneden blev udsendt til kundekredsen.

Hobby-firmaet flyttede nu med til min senere adresse på Ligustervangen i Allerød, og i 2019 fik jeg efter en ny skilsmisse erhvervet et fritidshus i Buresø, hvor der i et

anneks var plads til de mange programmer, jeg stadig har i hobbyvirksomheden. Jeg har en god og trofast kundekreds i Danmark og i udlandet, hvor jeg køber, sælger og bytter ud fra det klassiske kapitalistiske princip: "Køb billigt og sælg dyrt".

Nu, da jeg har mødt en vidunderlig pige på Bornholm og besluttet mig for at ende mine dage der, går mine overvejelser på, om jeg kan finde et hus, der kan rumme min store samling, eller om hele samlingen skal ende på containerpladsen.

For eventuelle interesserede samlere, kan jeg oplyse, at det er med programmer som med mønter, frimærker og vin. Jo ældre jo bedre og dyrere. Så kig efter i skuffer og skabe og kontakt mig for en eventuel vurdering.

Jeg har solgt dyre programmer, som DBU's Jubilæumsstævne 1939 (1.250 kr.). Det alldyreste program var en folder udgivet af Ekstrabladet fra Inter Cities Cup-kampen mellem Stævnet og Hibernian. Programmet, der var forsynet med en tydelig kaffeplet på forsiden, blev solgt til den skotske klub for 4.400 kr. Kom ikke og fortæl mig at skotter er nærige. Da jeg var blevet bedt om at sælge dette program for en god ven, tilfaldt halvdelen af fortjenesten naturligvis ham.

Jeg er også i besiddelse af en hjemmeside, www.soccershopen.dk.

Bemærk: Med ét p, da apostrof ikke kan finde vej til hjemmeside-adresser.

F. LINCK

GLARMESTER

VENNEMINDEVEJ 74 • 2100 KØBENHAVN Ø

TELEFON 39 29 55 12 • TELEFAX 39 27 20 11

EUROPA I BAKSPEJLET

Et tilbageblik på Europapokalturneringen 1982/1983

af Mads Mazanti Jensen

I år er det 40-året for B.93's første pokaltriumf og deltagelse i Europa Cup-turneringen. Pokaltriumfen og B.93's europæiske kampe er imidlertid noget, Medlemsbladet har beskæftiget sig en del med gennem tiden. Så i stedet for at sætte B.93's bedrifter specifikt under lup, skal denne artikel handle mere generelt om, hvad det egentlig var for en europæisk turnering, B.93 deltog i i sæsonen 1982/83, Europapokalturneringen for pokalvindere. Ikke kun for nostalgien i sig selv, men også for at reflektere lidt over, hvor meget international fodbold har forandret sig siden dengang. Efter denne skribents ringe mening absolut ikke til det bedre.

Modsat nutidens europæiske turneringer med deres enten intetsigende eller decideret misvisende titler – man kan sagtens deltage i Champions League uden at være national mester – var kravene til deltagelse i datidens turneringer noget mere gennemskuelige: Mesterholdenes turnering var for – nå ja – de nationale mesterhold, pokalvindernes turnering var såmænd for pokalvinderne. Kun UEFA Cup-turneringen var som den eneste mindre gennemskuelig, da det var forskelligt fra land til land, hvor mange klubber, der kunne kvalificere sig til denne.

Som dansk pokalvinder var B.93 selvskrevet til en plads i Europapokalturneringen for pokalvindere. De fleste læsere af nærværende blad er nok bekendte med, at B.93 i 1. runde højst overraskende eliminerede det østtyske storhold Dynamo Dresden på den nu afskaffede regel om at udebanemål tæller dobbelt i tilfælde af samlet uafgjort efter to kampe. I 2. runde

B.93-truppen i 1982
Foto: B.93 Fotoarkiv

blev B.93 besejret af belgiske Waterschei med samlet 6-1.

I modsætningen til nutidens europæiske turneringer var der altså intet gruppespil og endeløse knock-out-runder for at nå frem til finalen. Med belgiernes sejr over B.93 var de allerede i kvartfinalen. Der mødte de såmænd Paris St. Germain længe før pariserklubben var blevet en tvivlsom oliestats legetøj. Waterschei trak det længste strå og nåede således semifinalen, hvor de måtte strække våben til turneringens senere vinder, skotske Aberdeen. I dag er Waterschei blevet sammenlagt med en anden lokal klub og optræder nu under navnet Genk.

I 2022 kan det lyde bemærkelsesværdigt, at en klub som Aberdeen formåede at vinde en turnering med deltagelse af klassiske europæiske storhold som Real Madrid, Barcelona (kvalificeret som forsvarende vinder af turneringen), Bayern München, Inter og Tottenham. Men dengang var skotsk klubfodbold af en noget anden kaliber – også andre hold end Glasgow Rangers og Celtic kunne gøre sig gældende europæisk. I 1987 nåede Dundee United såmænd finalen i UEFA Cuppen.

Det gavnede selvfølgelig også de lidt mindre hold, at de behøvede relativt få sejre for at nå langt i turneringen. Men Aberdeen kom nu ikke sovende til triumfen. De måtte gennem kvalifikationskampe for overhovedet at få adgang til hovedturneringen, da de var et af fire hold, der ved lodtrækning blev tvunget til at spille en ekstra kamp, vel sagtens for at få matematikken til at gå op, så 1. runde havde deltagelse af de nødvendige 32 hold. På vej til finalen nedkæmpede skotterne ud over Waterschei blandt andre Bayern München.

I selve finalen stod Aberdeen over for ingen ringere end Real Madrid. D. 11. maj 1983 så kun 17.804 tilskuere Aberdeen besejre den mægtige kongeklub 2-1 efter forlænget spilletid på Nya Ullevi i Göteborg. Det beskedne tilskuertal skal ses i lyset af, at et monsun-agtigt regnvejr skyllede ned over Göteborg, hvorfor en del af billetkøberne valgte at blive hjemme. Med nutidens stadionforhold og ikke mindst billetpriser er det næppe tænkeligt, at et regnvejr kan holde folk hjemme fra en stor europæisk finale.

Regnvejret forvandlede Nya Ullevis grønsvær til en enorm mudderpøl, hvilket nok favoriserede de robuste skotter frem for de elegante madrillener. Det var dengang, man kunne vide sig sikker på, at et skotsk hold altid stillede med minimum én spiller med manglende tænder i overmunden.

Alligevel skal man ikke tage noget fra skotterne, der vitterligt havde et godt hold ført an af den rødhårede midtbanedynamo Gordon Strachan. Manager for Aberdeen var et ret ukendt trænertalent ved navn Alex Ferguson, før han blev adlet Manchester United-legende.

Åk ja, de tider, hvor Aberdeen kunne vinde en Europa Cup-turnering, og B.93 ikke blot kvalificerede sig til turneringen, men også kom en runde videre, er længst svundne. Men ærligt talt: Med den internationale topfodbolds udvikling i retning af et indspist cirkus for oliemilliardærer med klubber, der for længst har udskiftet lokale helte med krukke superstjerner med farvede støvler og slikhår, er det et selskab, det måske er meget godt at holde sig fra.

*Jubel efter sejren over Dynamo Dresden
Foto: B.93 Fotoarkiv*

Fra 2-2-kampen mod Esbjerg – Andreas Heimer
danser fodboldballet med Esbjergs Marcus Hansen
Foto: Christian Midtgaard

FRA BANKS' BIBLIOTEK

Fra kutter til slagskib

af Mads Mazanti Jensen

I januar i år afgik en af dansk fodbolds store profiler, Jens Jørgen Hansen, ved døden. Med hans bortgang var den sidste spiller fra Esbjergs første mesterhold i 1961 faldet fra. Det sidste koryfæ er ikke mere.

Anført af Jens Jørgen Hansen blev Esbjerg forenede Boldklubber en stormagt i begyndelsen af 1960'erne. Mesterskabet fra 1961 blev fulgt af yderligere to mesterskaber, før klubbens første gyldne epoke var ovre.

Efter en nedtur, der bragte vestjyderne ned i 3. division, kom vestjyderne stærkt igen i 70'erne. Med spillere som Jens Jørn Bertelsen og Ole Kjær blev Esbjerg atter

en stormagt i dansk fodbold. I 1976 vandt de pokalturneringen, i 1979 mesterskabet.

Derpå gik det atter ned ad bakke for fiskerbyens stolthed. Men i begyndelsen af nullerne kom de gode tider atter til Vestkysten. Spillere som Jan Kristiansen og Tommy Bechmann etablerede på ny Esbjerg blandt klubber, man kunne regne med i toppen af dansk fodbold.

Esbjerg har så længe, nogen kan huske, været en klub med potentiale til topfodbold. Allerede i 1932 rykkede Esbjerg forenede Boldklubber op i den bedste række. B.93's første møde med Esbjerg endte såmænd 4-2 til vestjyderne.

Johnny Petersen
Foto: B.93 Fotoarkiv

Et resultat, der må have sendt chokbølger gennem dansk topfodbold i en tid, hvor københavnere hold fuldkommen dominerede. Den lille kutter havde sænket et af dansk fodbolds store slagskibe. Og udviklede sig med tiden selv til et af de slagskibe fra provinsen, der efter krigen sænkede den gamle københavnske flåde og medvirkede til et magtskifte fra hovedstad til provins.

Engang var der noget umiskendeligt vestjysk over Esbjerg. Det var sjældent velpoleret skønspil, vestjyderne diventerede med, men de var ubehagelige for enhver modstander, som spillede man 90 minutter i strid vestenvind. Og i Esbjerg Idrætspark lugtede der rent faktisk af fisk. For at fuldende billedet havde en af deres angribere, den nu desværre afdøde Flemming Iversen, skipperskæg.

Ak ja, de tider er længst forbi i nutidens strømlinede og internationaliserede fod-

boldlandskab. Esbjergs nylige nedtur med udenlandske investorer uden klubkendskab og en mærkværdig tysk træner er givetvis læseren bekendt. På få år er en superligaklub med et stort, moderne stadion blevet forvandlet til en 2. divisionsklub.

B.93 brager således ind i Vestjyllands stolthed i den nuværende sæson. Og det har det i sjældent været kedeligt, når de to hold gennem tiderne er tørnet sammen. I nyere tid står pokalkampen fra 2016 naturligvis skarpest i erindringen. På mål af nu tilbagevendte Emmanuel Ogude slog B.93 sensationelt det daværende superligahold ud af pokalturneringen. Målet blev fejret med en jubelscene, der på det nærmeste foregik ude på Østerbrogade.

Og så selvfølgelig 2-2-opgøret i denne sæson med næsten 2.000 tilskuere på plads på Østerbro Stadion.

Men spoler man tiden lidt længere tilbage, har der været mange mindeværdige opgør mellem de to hold. I 1954 kæmpede B.93 og Esbjerg en drabelig kamp om at undgå nedrykning fra 1. division. I et nedrykningsbrag i tredjesidste spillerunde klaskede B.93 Esbjerg 4-1 for øjnene af ikke mindre end 11.800 tilskuere i Esbjerg Idrætspark. Ikke desto mindre var det esbjergenserne, der i sidste ende – desværre – trak det længste strå i nedrykningskampen, og B.93 måtte for første gang i klubbens historie forlade dansk fodbolds bedste selskab.

I 1965 spillede B.93 en formidabel kamp mod Esbjerg i Københavns Idrætspark. På mål af Bernhard Deneke, Erik Andersen og Arvid Christensen vandt B.93 3-1 over det daværende storhold, der sidenhen blev mestre dét år. Der var ellers ikke mange lyspunkter for B.93 det år, hvor det blev til en ny nedrykning fra 1. division.

I 1974 kæmpede de to hold om at rykke op fra 2. division (dengang den næstbedste række) i en sæson, hvor der var hele fem oprykkere. Et fantastisk talentfuldt 93-hold spillede sig med festlig angrebsfodbold til en oprykning, der allerede var sikret, da de i sidste spillerunde gæstede Esbjerg, for hvem kampen gjaldt en af de oprykningssgivende pladser.

Selv om 93erne ikke havde noget at spille for, formåede en veloplagt Jens Kolding med to scoringer at lukke munden på de 7.000 tilskuere i Esbjerg Idrætspark, så B.93 kom fra Esbjerg med en 2-0-sejr. Alligevel endte kampen med vilde jubelscener i det vestjyske, da resultaterne fra de andre kampe løb ind, og Esbjerg trods nederlaget lige nøjagtig kneb den femte oprykningssplads.

Også i 1979 lavede B.93 et stort nummer i Esbjerg, da de med en 3-0-sejr på et hattrick af Johnny Petersen højst overraskende slog de senere mestre i egen hule.

I denne skribents erindring står en kamp fra 1997 særligt skarpt i erindringen:

6. september 1997

B.93-Esbjerg 6-1

Målscorere: Christian Kronholm (3), Søren Maibom, Daniel Jensen og Thomas Høy.

Østerbro Stadion.

154 tilskuere.

Op til kampen havde B.93 tabt tre kampe i træk. Det var ikke ligefrem befordrende for den i forvejen overskuelige tilskuerinteresse på Østerbro (nej, der var ikke coronarestriktioner i 1997).

B.93 kom da også "planmæssigt" bagud 0-1 i kampens indledning. Men så tog pokker ved 93erne, der fuldstændig blæste et modløst esbjergehold over i Fælledparken, og endte med at sende dem vestpå med en fiskerlussing på 6-1. I den følgende del af sæsonen kørte det på skinner for 93erne, der endte sæsonen med at rykke op i Superligaen.

I denne sæson hører Esbjerg til blandt de klare oprykningssfavoritter i 2. division. Og mon ikke esbjergenserne får vendt den nuværende nedtur og atter kæmper sig tilbage til toppen af dansk fodbold? Det stolte slagskib fra fiskerbyen er før kommet ud af kurs og skrabt mod bunden. Og alligevel har EfB altid fået skuden på ret køl igen.

Christian Kronholm
Foto: B.93 Fotoarkiv

2022

2023

HJEMME

HJEMME

UDE

UDE

UDE

HJEMME

UDE

29.10.2022

05.11.2022

Horsholm
Rungsted
Tennisklub

19.11.2022

14.01.2023

28.01.2023

25.02.2023

04.03.2023

ELITEDIVISIONEN
HERRER

TORBEN KLARSKOV 75

Den gamle redaktør fyldte rundt

af Mads Mazanti Jensen

D. 12. november rundede en ægte 93'er et skarpt hjørne. Torben Klarskov, dette blads tidligere redaktør, fyldte 75 år.

Torben Klarskov er en af de 93'ere, der har oplevet klubben i stort set alle funktioner. Spiller, ungdomstræner, ungdomsformand. Og talrige andre lederhverv. I øjeblikket er han aktiv som formand for BackOp-foreningen (se dette blads bagside) og medlem af udvalget, der uddeler Jubilæumsprisen.

I sin "fritid" fra de mange hverv i B.93 har han arbejdet som sportsreporter på Frederiksborg Amtsavis, sælger af gamle kampprogrammer fra Danmarks største samling af disse (se artikel side 32-35) og som skolelærer. Med sit karakteristiske glimt i øjet gjorde han gerne sine elever opmærksom på sit "slægtskab" med store danske forfattere såsom Benny, H.C. og Martin Nexø. Med efternavnene Andersen. Dette navn kan Torben nemlig også føje bag Klarskov.

Den klarskov/andersenske litterære åre fik medlemmerne gennem mange år glæde af, da Torben førte pennen til nærværende udgivelse. Altid med stor nysgerighed, indsigt og sproglig tæft.

Disse evner kan Medlemsbladets læsere heldigvis stadig opleve, da han stadig med stor flid bidrager med fremragende formidling af klubhistorik. Nu fra domicilet på Bornholm.

Stort tillykke med de 75, Torben. Må vi få lov at opleve din pen og dit væsen i mange år endnu!

Torben Klarskov
Foto: B.93 Fotoarkiv

**ET MEDLEMSKAB AF FANKLUBBEN
KOSTER KUN 93 KRONER.**

BETAL 93 KRONER TIL

**REG NR. 5339
KONTONUMMER 0000345560**

ELLER

MOBILEPAY 80064

THOMAS OLSEN (1966-2022)

En fin spiller og et fint menneske er gået bort

af Claus Vandborg

Thomas Olsen (født d. 24/8 1966 - død d. 24/8 2022) er uventet død.

Thomas kom til klubben i 1987 fra B1908, og fik hurtigt mange venner i B.93, dette ikke mindst pga. hans gode humør og sociale indstilling. Han kunne tale med alle og havde et godt humør.

Hans debut kom som 20-årig mod Svendborg på Østerbro Stadion (1-1), det var Allan Steen, der var træner for B.93. Thomas var hurtig og levede godt med i kampene, nogle gange lidt for meget - det kostede ham tre røde kort i hans tid i B.93.

Thomas Michael Olsen (som var hans fulde navn) var en god og offensiv back, som scorede syv mål i sine 95 kampe for B.93, og det var vel planen, at han skulle have spillet mindst 100 kampe for B.93, men han fik karantæne, da han blev spotet i Sundby Idrætspark i en ikke hel seriøs tilstand, dette dagen før en kamp. Der er ingen tvivl om, Thomas havde talentet til at drive det vidt, men han havde et svagt punkt, og den svaghed forhindrede ham nok i at komme videre.

Thomas' lillebror (Dennis) spillede en kort overgang i klubben, uden at få divisionskampe, mens faderen var den dygtige håndboldspiller Vagn Olsen, som nåede landsholdet.

Vagn og Thomas (som ansat) drev en god række sportsforretninger, som ikke så overraskende hed Olsen Sport.

Thomas Olsen døde af et hjertestop på sin fødselsdag og blev bisat i Filips Kirke i starten af september.

Ære være hans minde.

Thomas Olsen
Foto: B.93 Fotoarkiv

RUNDE FØDSELSDAGE I 2023 (FODBOLD OG PASSIVE)

80 år

Jørgen Campbell	(23. april)
Per Jürgensen	(28. april)

75 år

Svend Boelsmand	(2. januar)
Jørgen Petersen	(7. januar)
Ole Dannebrog	(22. marts)
Torbjørn Thomsen	(26. juli)

70 år

Ole Wegener-Frederiksen	(23. januar)
Henrik Saxgren	(1. april)
Ebbe Lund Nielsen	(30. april)
Arabella Lund Nielsen	(19. juni)
Niels Hofdahl	(22. august)
Søren Rasmussen	(18. september)
Per Sjøqvist	(20. December)

60 år

Ivar Blegvad Jensen	(18. januar)
Jesper Christiansen	(21. januar)
Peter Lysdahl	(9. marts)
John Brandt Brodersen	(11. marts)
Michael Fencker	(10. juli)
John Bredal	(12. august)
Claus Overgaard Knudsen	(5. maj)
Kim Autzen	(5. maj)

RUNDE FØDSELSDAGE I 2023 (FODBOLD OG PASSIVE)

50 år

Peter Kargaard
Valdemar Jensen
Antonio Eca

(17. maj)
(5. juli)
(15. september)

40 år

Jonne Kuusisto
Polat Bozkurt
Mikkel Christoffersen
Andreas Aamodt
Kristina Boldt
Lea Westtoft
Kenneth Yekun He

(26. marts)
(7. maj)
(10. august)
(23. august)
(5. september)
(14. september)
(2. oktober)

30 år

Gustav Bergen
Nicolaj Thomsen
Mikkel Thordahl Jensen
Lúcia Leila José

(1. maj)
(8. maj)
(24. juni)
(22. december)

HOVEDBESTYRELSEN

Hans Drachmann (formand)
dra@b93.dk

Peter Lysdahl (kasserer)
peter@b93.dk

Flemming Lauenborg (fodboldformand)
flemming@b93.dk

Christian Lunøe (tennisformand)
lunoe_c@yahoo.dk

Jørgen Ritnagel (Fodboldafdelingens
repræsentant)
ritter@b93.dk

Christian Tiedemann (Tennisafdelingens
repræsentant)
ct@tiedem.dk

Nicolai Reffstrup (suppleant fra
Tennisafdelingen)

David Kendal (suppleant fra
Fodboldafdelingen)
david@b93.dk

B.93 KONTRAKTFODBOLD APS

Lars Lüthjohan Jensen (bestyrelses-
formand)
llj@b93.dk

Ole Ringheim (bestyrelsesmedlem)
ole@b93.dk

Jeppé Hedaa (bestyrelsesmedlem)

Flemming Lauenborg (bestyrelses-
medlem)
flemming@b93.dk

Frederik B. Hasling
fbh@b93.dk

Hans Drachmann
dra@b93.dk

BESTYRELSEN FOR ØSTERBROS IDRÆTSPARK A/S (ØI)

Torben Henriksen (bestyrelsesformand)
adv@t-henriksen.dk

Klaas Muizelaar (adm. direktør)
kmuizelaar@hotmail.com

Niels Kjærulff (bestyrelsesmedlem)
niels-kathleen@mail.dk

Rogier Folkers (bestyrelsesmedlem)
rogierfolkers@hotmail.com

FODBOLDBESTYRELSEN

Flemming Lauenborg (formand)
flemming@b93.dk

Jesper Lauridsen (næstformand)
faksegade19@yahoo.dk

Magnus Rønning-Andersson (sekretær)
magronning@gmail.com

Mikael Heinsen
mikael.heinsen@gmail.com

Valdemar Jensen
valdemarj@gmail.com

Glenn Huniche
huniche@me.com

Martin Heisterberg (suppleant)
martinheisterberg@gmail.com

Ulla Seeberg (suppleant)

TENNISBESTYRELSEN

Christian Lunøe (tennisformand)
lunoe_c@yahoo.dk

Adam Hvid (næstformand)

Anders Fink-Jensen

Tania Schimmel

Cathrine Ørbeck-Riis
cathrine.riis@hotmail.com

Birgit Juul-Kristensen

Daniel Salimnejad (1. suppleant)

Mads Behrndt (2. suppleant)

BACK-OP

Back-Op Foreningen støtter hvert år ungdomsfodbolden i B.93 med ca. 20.000 kr.

37 ægte B.93'ere støtter med 1.000 kr. årligt

Vil du eller dit firma være med på holdet?

Vil du vide mere om foreningen, er du velkommen til at kontakte et af vores bestyrelsesmedlemmer.

Torben Klarskov (Formand)
Tlf: 23 37 94 93

Peter "OB" Jensen
Tlf: 49 19 02 55

Palle "Banks" Jørgensen
Tlf: 23 48 10 67

Finn "Ludo" Jensen
Tlf: 29 90 75 17

BACK-OP FORENINGEN
v/Formand:
Torben Klarskov Andersen
c/o Jesper Klarskov

Adresse:
Roskildevej 8
3550 Slangstrup

Kontakt info:
Tlf. +45 48 14 49 93
Mobil +45 23 37 94 93
E-mail: klarskov@b93.dk

